

Na Plenarnem delu programske konference so domžalski komunisti spregovorili o minulem delu, ob koncu pa prv tako na »plenarnem« spregovorili o nalogah, ki jih še čakajo.

Delo po komisijah so komunisti ocenili kot zelo uspešno, saj je moč zagotoviti več dobrih strani tako organiziranih razprav.

Cona obrti in male industrije v Trzinu:

RAZVOJ TERJA CONO...

Predlog za izdelavo sprememb in dopolnitev obstoječega družbenega plana 1981-85 (v njem je bilo več predlogov za spremembo veljavnega družbenega plana) je prinesel tudi predlog spremembe, da se območje med mejo stanovanjske gradnje Trzin-Mlake, cesto Ljubljana-Maribor in občinsko mejo Domžale-Bežigrad, nameni za gradnjo delavnic in poslovnih prostorov obrti in male industrije domžalske občine. To področje v predhodnem dokumentu ni bilo ovrednoteno niti ustrezno geodetsko izmerjeno.

Razlog za to sprememba družbenega plana je gotovo v potrebi in pobudi nosilcev obrti, Obrtnega združenja Domžale in nekaterih družbenih organizacij, da se te površine pridobijo za ustrezno obrtno pozidavo, gradnjo delavnic, poslovnih površin in tudi stanovanjskih objektov za tiste, ki bodo uporabljali poslovne prostore.

Ker je upravni organ t.j. Komite za urbanizem, gradbeništvo in varstvo okolja dolžan zagotoviti zainteresiranim možnim uporabnikom ustrezne zazidalne površine, je bila optimalna možnost zagotovitve teh površin prav na omenjenem trzinskem območju. Tod je bila že sicer zaradi neperspektivnih kmetijskih možnosti (slaba kvaliteta zemljišča za kmetijsko rabo) predvidena z ustrezno študijo projekta „Ljubljana 2000“ stanovanjska pozidava večjih razsežnosti. Domžalčani smo gradnjo t.i. obrtne cone sicer načrtovali v Jaršah, kjer pa se je času kategorizacije kmetijskih zemljišč v skladu z zakonom pokazala potreba po ohranjanju kvalitetnega kmetijskega zemljišča za kmetijsko izrabo.

Kljub vsemu pa je vendarle mnogo pomislekov in dilem. Ena od teh je, kako zaščititi okolje pred motečimi vplivi proizvodnje, kako zagotoviti čim obsežnejša zelena pljuča v bližini živečim Trzincem, da bi bil zeleni pas med stanovanjsko pozidavo in obrtno cono čim večji.

Ob tem se kažejo še dileme komunalnih voda in napeljav, ki bi morale biti nove oz. samostojne. Nov zazidalni načrt oz. gradnja poslovnih prostorov obrti in male industrije ne bodo smele poslabšati komunalne oskrbe Trzina, poslabšanje življenjskih pogojev itd. Ker možnih lokacij take pozidave za obrtno dejavnost ni na pretek, bo trzinska varijanta v končni fazi verjetno tudi uresničena. Vse ostalo pa bo morala doreči široka javna razprava, v katero se Trzinci že vključujejo.

Brojan

Komunisti na programski konferenci OK ZKS -- delo po skupinah:

Celovito o področjih

Opredelitev, za katero so se letos odločili delegati 85 osnovnih organizacij, člani občinskega komiteja in zadolženi po skupinah za teren, da na programski seji OK ZKS delajo v centralnem delu po skupinah, se je pokazala kot uspešna. Ne le da je bila v treh skupinah dosežena večja množičnost v razpravah, kot bi bila sicer, omogočeno je bilo tudi orisati posamezno področje partijskega dela bolj celovito. Način dela po skupinah je ob dobrem vodstvu pripravah na delo po skupinah in dobrih konkretnih izhodiščnih referatih omogočil, da so vsa obravnavana področja v orisu problematike in projekcije za delo vnaprej, delegati dorekli mnogo bolj kot bi jih sicer, saj so jih po skupinah lahko tudi v podrobnostih.

Kot je ocenil izvršni sekretar CK ZKS Ivan Godec, je bilo v plenarnem delu konference spregovorjeno o partijskih problemih bolj na splošno, z vso konkretizacijo pa so delegati probleme obrteli v skupinskem delu.

M.

PROGRAMSKA KONFERENCA DOMŽALSKIH KOMUNISTOV:

Poglobljeno o konkretnem

Domžalski komunisti so opravili 22. marca 1985 programsko konferenco občinske organizacije ZKS v dvorani Biotehnične šole v Grobljah, na tem letnem pregledu dela in načrtovanju aktivnosti za naprej sta bila navzoča tudi izvršni sekretar CK ZKS Ivan Godec in članica CK ZKS Heda Škerbic. Letos so delo programske konference zastavili v plenarnem delu, kasneje pa v skupinah za politični sistem, družbenoekonomske odnose in v skupini za idejno in kakovostno krepitev ZK.

Uvodno poročilo na programski seji je podal predsednik predsedstva OK ZKS Domžale Lado Škrjanec. Ob pregledu dela občinskega komiteja, predsedstva in komisij je ugotovil, da lahko tudi na podlagi dela osnovnih organizacij domžalski komunisti potegnejo oceno o utrditvi privrženosti komunistov programu ZK. Tudi komunisti domžalske občine ugotavljajo, da je vse preveč deklaracij, premalo pa takih sklepov, ki so sposobni za takojšnje uresničitev in življenje.

Delegatskemu sistemu, ki je drag, če ni hkrati tudi učinkovit, so domžalski komunisti posvetili veliko pozornosti. V njem je preveč administrativnih ukrepov, ki čedalje bolj zmanjšujejo vlogo delegata.

Delegatskemu sistemu in njegovi krepitvi se v občini Domžale na vseh nivojih posvetili veliko pozornosti. Iskali so in še iščejo oblike in metode, kako vzpodbuditi in animirati delegata, da s svojo ustavno vlogo in vlogo zakona o združenem delu uveljavlja in doseže svoje poslanstvo. Delegati se v občinskem merilu često oglašajo, s pobudami in predlogi spreminjajo in uravnavajo tok dogajanj. Ne zadovoljujejo se z vsemi zadevami in ne sprejmejo vsakega poročila. Tako so tudi v predsedstvu OK ZK in delegati ZK za družbenopolitični zbor zavrnili poročila SIS in zahtevali bolj poglobljeno obravnavo problematike in predhodno razpravo v OZD in KS.

Kar zadeva gospodarjenje, pa domžalsko občino ilustrirajo tile podatki.

Fizični obseg proizvodnje je na ravni fizičnega obsega v enakem obdobju lani. Fizični obseg zalog je manjši kot je bil lani tačas, prodaja se je povečala. Kar zadeva izvoz je indeksna ponazoritev v številki 95, manjši je tudi uvoz. Gospodarski rezultati so v celoti gledano dobri, saj komunisti ocenjujejo, da se je bistveno izboljšala materialna osnova dela.

Komunisti so dali vse priznanje delavcem v organizacijah združenega

dela, pravilni politiki in uravnosti izvršnega sveta ter odboru gospodarske zbornice, ki so v dobršni meri prispevali k uspehom, ki so v skupnem dohodku nad slovenskim povprečjem, posamezne organizacije pa na vrhu grupacije in v SOZD. Z zadovoljstvom v Domžalah ugotavljajo, da v občini nimajo večjih zgubašev. Edini temeljni organizaciji, ki beležita izgubo, sta SGB Beton - 19.570.000 in Papirnica TOZD Bistrakarton - 70.372.000. Z manj zadovoljstva pa še ugotavljajo, da osebni dohodki povsod še niso na zadovoljivi višini. Še vedno lahko beležijo (podatki iz preteklega meseca), da je v občini v industriji 29 zaposlenih, ki prejemajo manjši osebni dohodek od 17.250 din in poleg tega kar 65, ki prejemajo manjši osebni dohodek od 20.000 din mesečno.

V negospodarstvu je z OD pod 17.250 din 25 delavcev, pod 20.000 din pa 59 delavcev. Če k temu prištejemo še dejstvo, da je v občini poleg teh delavcev kar dobra polovica upokojencev z minimalno pokojnino, lahko s skrbjo gledamo na življenjski standard dokajšnjega števila občanov.

Delo v skupinah je pomenilo vsebinsko obogatitev programske konference, saj so komunisti mogli v več skupinah detaljneje spregovoriti o perečih vprašanih družbenopolitičnega in družbenoekonomskega položaja.

V skupini za idejno in kadrovske krepitev ZK so si kot temeljno nalogo

zastavili to, da zaživijo sveti ZK v krajevnih skupnostih. Za uresničitev te naloge so odgovorni komunisti osnovnih organizacij, ki delajo na območju posameznih krajevnih skupnosti. Prav tako bodo v večji meri poskrbeli za večjo kadrovske funkcije osnovnih organizacij. Pri tem so poudarili, da bodo v večji meri uveljavili v kadrovske politiki dokazano uspešnost pri delu. Pregledali bodo tudi odgovornost komunistov za delovanje mladih, saj bodo v občini prav delu ZSMS posvetili več pozornosti. Poleg omenjenega nameravajo vzpodbuditi k delu aktiv ZK neposrednih proizvajalcev, ki doslej skoraj ni deloval.

Lado Škrjanec, predsednik OK ZKS Domžale je v uvodnem referatu programske konference OK ZKS strnil oceno dela domžalskih komunistov in načrtal naloge za naprej.

Premalo pozornosti so v preteklosti posvetili uresničevanju sklepov in stališč, kar zadeva način družbenopolitičnega delovanja v občini pa so ocenili, da so vse prevečkrat o istih stvareh na več nivojih govorili - isti ljudje, ob tem pa vsaka DPO k problemu ni pridala stališča, ki ga specifično delovanja vsake DPO terjajo.

V skupini za družbenoekonomske odnose so poudarili nujnost stabilnejših ukrepov, saj nenehno spreminjanje ukrepov v bistveni meri doprinaša k rezultatom poslovanja.

Tak primer so zunanjetrgovinski predpisi, kjer so stimulacije za izvoz iz leta v leto manjše, ukinjajo pa praviloma tiste določbe, ki so ugodne za izvoznike. Posebno pereča je veliko administrativiranja pri izvozno-uvoznih poslih, težave izvoznikov pa so še druge.

Brojan

Iz dela organov OK SZDL

Izmed vrste nalog, ki so trenutno najaktualnejše za vse organe in organizacije v temeljnih okoljih zopet izdajamo dve: evidentiranje možnih kandidatov za delegate v pripravah na volitve v letu 1986 ter priprave srednjeročnih planskih dokumentov.

Posvet

Tako je bilo na posvetu s predsedniki KK SZDL, katerega so se udeležili tudi referenti krajevnih uradov, ugotovljeno, da smo s potekom evidentiranja v KS lahko zadovoljniji, saj so se v glavnem vse KS vključile v postopke in v njih ocenile dosedanje delo delegatov in izmed njih tudi evidentirale nove, ki so se jim pridružili še novevidentirani. Žal pa ne moremo biti zadovoljni s potekom priprave ustreznih planskih dokumentov, s katerih pripravo večine KS kasni. Tako je bilo ugotovljeno, da ustrezen organ v občini ni prejel skoraj nobenih dokumentov iz posameznih KS, čeprav so bili nosilci planiranja na vse postopke in dokumente pravočasno opozorjeni, bili so vabljeni na posvete, dobili ustrezne pripomočke. Ob tem pa je bilo tudi ugotovljeno, da vrsta KS le pripravljajo planske dokumente, da so bile sprejete ocene realizacije dosedanjih pla-

nov in usmeritev za naprej, da pa s tem v primerni obliki ne seznanjajo ustrezne službe, ki v okviru občine koordinira vso dejavnost na področju planiranja. Tako je glavna naloga nosilcev planiranja v KS, da najkasneje do konca marca posredujejo elemente za pripravo samoupravnih aktov za to področje, v katerih bodo zajete resnične potrebe slehernega temeljnega okolja, usklajene z realnimi finančnimi možnostmi vseh, ki bodo pri uresničevanju teh planov sodelovali.

Gospodarimo – dobro, bomo še boljše?

Predsedstvo OK SZDL je obravnavalo program aktivnosti za uresničevanje resolucije o politiki izvajanja družbenega plana občine Domžale v letu 1985, v katerem je posebna skrb namenjena zlasti naslednjim področjem:

- proizvodnje in preskrbe,
- ekonomskih odnosov s tujino,

Podpora gradnji objektov malih hidroelektrarn do 36 KVA:

Zasebne elektrarne?

Energetska kriza, ki se je pojavila v drugi polovici leta 1983, je ponovno opozorila, da je celotna Jugoslavija zaostala v razvoju na energetskem področju, ki se ne da enostavno in hitro premostiti.

Pri tem se je vzbudila zamisel, da bi istočasno s pospešenim tempom gradnje velikih hidroenergetskih objektov, začeli graditi tudi takozvane male hidroelektrarne, večinoma pa že predčasno opuščeni vodnih zajetjih.

To bi bili mali hidroenergetski objekti jakosti 10 KV do največ 200 KV. Začeli smo delati na tem, da se poenostavimo že obstoječi predpisi za pridobitev potrebne dokumentacije in da se poenostavimo tudi postopki ter spravilo v okvire, ki bi bili primerni za gradnjo tako malih zmogljivosti. Prizadevanja so, da tudi proizvodnjo malih hidroelektrarn vključimo v nizkonapetostno omrežje po določeni ceni 40 % od prodajne cene.

Predvidevajo, da bi bila večina malih hidroelektrarn v lasti takozvanih zadrug (ni pa pogoj). Člani take zadruga bi gradili objekte z lastnimi investicijskimi sredstvi. Zato bi tudi obratovanje potekalo na združni osnovi, ko bi bil vsak član take zadruga udeležen pri dohodku od prodanih KW distribucijski mreži, sorazmerno z vloženi investicijami posameznega člana.

Po tem predlogu bi obstojali tudi elektroenergetski objekti, kateri bi bili v popolnoma zasebni lastnini. Tudi ti bi se lahko vključevali v nizko napetostno omrežje pod enakimi pogoji. Lastniki ali solastniki, ki bi oddajali vso proizvodnjo električne energije v nizkonapetostno omrežje, bi dobivali zase potrebno električno energijo po običajni poti kot vsi uporabniki, po splošno določeni ceni. Prednost takega postopka bi bila v tem, da distribucijska mreža ne bi bila dodatno obremenjena s podrobnim obračunavanjem, koliko bi posamezni lastnik porabil zase in koliko viška bi oddal v omrežje. V vsakem primeru bi imel zase na voljo potrebne količine električne energije kot v primeru upadanja vode ali okvare v mali hidroelektrarni.

Lokacije za gradnjo malih hidroelektrarn so glede višine vodnega

- malega gospodarstva,
- družbenih dejavnosti.

Ob tem je ocenilo tudi rezultate gospodarjenja v prvih letošnjih mesecih v primerjavi z lanskimi in ugotovilo, da so ugodni, kar je zasluga vseh delovnih ljudi, da pa bo še več skrbi potrebno nameniti tudi predvidenim spremembam zakonodaje, ki znajo še kako vplivati na nadaljnjo krepitev gospodarstva.

Predsedstvo je sprejelo tudi informacijo o pripravah na volitve, ki so v polnem teku ter predlagalo, da bo skupna seja predsedstev OK SZDL in OS ZSS, na kateri bomo ocenili rezultate gospodarjenja v preteklem letu in priprave na volitve, v začetku meseca aprila.

Vlak bratstva in enotnosti 86

V naši občini je blizu 30 ljudi, ki so bili med vojno izgnani v Srbijo in tam v sožitju z domačini preživeli najtežje dni. Letos jih bodo zopet obiskali, zato vse izgnance pozivamo, da v skladu s sprejetimi dogovori pravočasno oddajo svoje prijave in si zagotovijo vabila svojih gostiteljev ter na tak način omogočijo, da bodo vse aktivnosti v redu potekale.

Priznanja OF

Sestala se je tudi žirija OF, ki je obravnavala predlog za občinska priznanja OF. Glede na to, da v letošnjem letu praznujemo 40-letnico osvoboditve se je odločila, da število priznanj, ki bodo podeljena v letošnjem letu, poveča, ter na tak način tudi obeleži letošnje jubilejno leto. Pripravila je tudi osnovni predlog, o katerem se bodo izrekle vse krajevne konference ter koordinacijski odbor za kadrovska vprašanja, svoje mnenje pa bo oblikovalo tudi predsedstvo OK SZDL Domžale.

padca ter razpoložljive količine vode zelo različne. Tako je višina koristnega padca neomejena, medtem ko pridejo večje količine vode v poštev samo pri zelo nizkih vodnih padcih, ki ne pridejo v poštev za večje energetske objekte.

Vabimo zainteresirane občane, da prijavijo svoj interes (če se za to zanimajo) na Komiteju za urbanizem, gradbeništvo, komunalne zadeve in varstvo okolja pri SO Domžale. Na podlagi tega bo steklo preko začetnega sestanka delo, da tudi v naši občini pridobimo v doglednem času male hidroelektrarne.

USPOSABLJANJE ENOT TERITORIALNE OBRAMBE

Odlično — enota TO Mateja Blejca-Matevža!

Program usposabljanja enot teritorialne obrambe v naši občini, ki je bil sprejet v začetku lanskega leta, je temeljil na izkušnjah iz preteklih let in usmeritvah nadrejenih poveljstev teritorialne obrambe. V izvajanje programa so bili vključeni pripadniki enot iz občine Domžale in, v okviru skupnega usposabljanja, tudi pripadniki enot kamniške občine.

V preteklem letu je bila največja pozornost posvečena usposabljanju posameznikov — specialistov v enotah, poveljstev in štabov. Ena enota Matije Blejca — Matevža je sredi leta bila na večdnevem usposabljanju, razen tega pa so pripadniki TO v skladu s sprejetim programom imeli tudi več dvo- in enodnevni usposabljanj ter priprav.

V okviru delovanja enot teritorialne obrambe je potrebno omeniti tudi vrsto drugih aktivnosti kot na primer: redne sestanke aktivov Zveze komunistov, mladinskih aktivov, delovne sestanke poveljstev enot, športna tekmovanja idr.

Del pripadnikov enot TO se je v preteklem letu usposabljal tudi na strokovnih — vojaških tečajih in seminarjih ter se usposobil za opravljanje funkcionalnih dolžnosti v enotah. Razen tega se je nekaj pripadnikov udeležilo tudi daljšega usposabljanja v šolskih centrih JLA.

Ko so poveljstva enota in občinski štab TO v začetku letošnjega leta ocenjevali izvajanje zastavljenega programa v preteklem letu, so ugotovili, da je bil dosežen precejšen napredek pri gradnji borbene in moralne pripravljenosti vseh struktur in enot teritorialne obrambe v občini. Pri tej oceni ne moremo mimo pomembnega prispevka, ki je rezultat uspešnega sodelovanja s komiteji za SLO in DS v krajevnih skupnostih in komitejem ter svetom za SLO in DS občine Domžale.

Izkušnje, pridobljene v letu 1984 so bogate. Pokazale so, da so bile začrtane usmeritve pravilne in da so rezultati usposabljanja dobri. Pokazale pa so tudi nekatere pomanjkljivosti, ki jih bo potrebno v tem in v naslednjih letih odpraviti. Taka je bila tudi ocena generalne inšpekcije JLA, ki je v preteklem letu med drugimi preverjala tudi delovanje in usposobljenost enot teritorialne obrambe v občini Domžale ter na podlagi svojih ugotovitev dala nekatere konkretne predloge štabu TO in najvišjim organom v občini.

Pri oceni uresničevanja programa usposabljanja enot moramo povedati tudi to, da je bilo prav večdnevno usposabljanje enot Matije Blejca — Matevža deležno visoke ocene, zaradi samostojno in brezhibno opravljenih nalog, predvidenih s ciljem usposabljanja. Prav ta enota je v okviru tekmovanja za najboljšo enoto TO v pokrajini prejela priznanje: pohvalo nadrejenega poveljstva TO. Enota, ki ji poveljuje Igor Mlakar pa je prejela prehodno zastavico — kot najboljša enota TO v pokrajini.

Tudi letošnje leto bo izrazito delovno. Kljub težkim gospodarskim razmeram se bo nadaljevalo usposabljanje vseh enot in struktur teritorialne obrambe ter posodabljanje enot z opremo. Posebna skrb pa bo posvečena krepitvi vojaške discipline in tovariških odnosov ter odpravljanju organizacijskih pomanjkljivosti. Pripadniki enot teritorialne obrambe se zavedamo, da moram racionalno, vestno in strokovno ravnati s sredstvi, ki so nam zaupana, saj so to naša sredstva, ki jih združujemo iz svojega dela v organizacijah združenega dela za krepitev obrambne moči naše skupnosti.

S. N.

Prijeten dan pri prijateljih v Švici

Občinska konferenca SZDL je v času od 22.3. do 24.3.1985 v okviru sodelovanja s slovenskim društvom „Slovenija“ iz Rü tija v Švici organizirala obisk pri naših zdomcih. Društvo je namreč priredilo vsakoletni kegljaški ples, kjer je zazvenela domača glasba ansambla Tineta Stareta, ki je naše prijatelje razveseljevala do zgodnjih jutranjih ur.

Spremljevalci ansambla in delegacij družbenopolitičnih organizacij so bili tokrat tudi učenci in nekaj učiteljic z osnovne šole Šlandrove brigade Domžale. Šola je namreč pred tremi leti navezala stike s slovensko dopolnilno šolo v Rapperswilu. Doslej so učenci te šole in še dveh drugih oddelkov (Luzern in Zürich) dvakrat obiskali Domžale, kjer so jih učenci naše šole, še posebno pa njihovi starši, izredno gostoljubno sprejeli.

Zadnjega obiska se je udeležilo 19 otrok, devet gostiteljev iz Domžal pa je tokrat obisk vrnilo. Izbrali smo tiste, ki so goste iz Švice že dvakrat sprejeli in učence iz višjih razredov, ki bi lažje zmogli nekoliko napornejšo vožnjo z avtobusom. Prav tako pa obiska niso vrnilo učenci, ki so sprejeli učence iz oddelka šole v Zürichu, ker z njihovimi starši zaradi kratkega časa za organizacijo (teden dni) nismo mogli priti v stik.

Učenci slovenske dopolnilne šole so pred plesom pripravili kratko proslavo. Prej že razigrani zdomci so zbrano prislunili doživljanjem svojih otrok na zadnjem srečanju v Domžalah. Opisovali so lepo sloven-

sko pokrajino, spominjali so se Bleda, Postojnske jame, Lipice, vsi pa so omenjali svoje prijatelje, katere tudi v novi domovini večkrat pogrešajo. Mi v dvorani smo lahko z velikim veseljem spoznali, da je jezik teh otrok boljši kot ob zadnjem srečanju, nekatere le še naglas izda, nekatere morda napačno razbljen sklon. To nam daje novih spodbud, da naša srečanja še naprej načrtujemo.

Naši gostitelji so pristrčno pozdravili goste iz Domžal in vsem izročili spominska darila. Predstavniki osnovne šole Šlandrove brigade smo v nadaljevanju vsem v dvorani izrazili zahvalo in ponos, da v novi domovini ohranjajo slovenski jezik, in ga čeprav

nekateri že švicarski državljani s tako ljubeznijo prenašajo tudi na svoje otroke, ki jim je Švica rojstna domovina. Izročili smo jim del slovenske domovine, upodobljen na slikah naše uspešne učiteljice likovnega pouka Ide Rebula. Ob pogledu na rosne oči naših prijateljev v dvorani, smo lahko spoznali, da smo darila pravilno izbrali. Obenem smo izrazili zahvalo učiteljici Mariji Martelanc in predstavnici staršev, ki v tujini opravljata neprecenljivo delo za ohranjanje slovenskega jezika.

Noč, ki smo jo preplešali v družbi naših zdomcev, je bila kratka, saj je bila vsebina za pogovore neizčrpna. Vsi otroci so z velikim navdušenjem zagotavljali, da bodo počitnice preživljali skupaj; v Švici ali v Sloveniji. Obžalovali so prekratko bivanje pri svojih prijateljih, saj skoraj ni bilo časa za prijeten klepet. Ganjeni so odhajali na avtobus in kljub dolgi vožnji niso kazali utrujenosti. Vtisi zadnjih doživetij so bili močnejši od nje.

Domovino naših prijateljev smo zapuščali s prepričanjem, da našim ljudem sodelovanje z domovino zares veliko pomeni. Spoznali smo, da jih je nova domovina sicer sprejela, a čustveno hladno okolje jim kljub temu ne daje popolnega notranjega zadovoljstva. Po tem srečanju pa smo skupaj s prijatelji iz Švice ugotavljali, da so obojestranska srečanja otrok ena najpomembnejših oblik sodelovanja z zdomci. Prav zato pričakujemo, da se bomo z našimi gostitelji kmalu zopet srečali in preživeli prijeten teden v Domžalah ali na njihovih domovih v Švici.

Jožica POLANC

POSEBNO ZANIMIVO ZA TRZINCE ...

Občane obveščamo, da od 8. marca 1985 dalje poteka javna razgrnitev zazidalnega načrta TRZIN — Mlake za VRSTNE HIŠE OB POTOKU (projekt št. 1394, izdelano februarja 1985 na BIRO-ju 71 Domžale), ki bo trajala 30 dni.

Osnetek zazidalnega načrta je razgrnjen na sedežu krajevne skupnosti TRZIN in na Komiteju za urbanizem, gradbeništvo, komunalne zadeve in varstvo okolja občine Domžale.

Delovne organizacije, krajevna skupnost in občani v času razgrnitve lahko oddajo svoje pripombe na kraju razgrnitve.

INDOK CENTER

V skladu s Pravilnikom o načinu upravljanja s sredstvi solidarnostnega sklada namenjenimi za graditev stanovanj udeležencev NOV občine Domžale in s sklepom Odbora za solidarnost Samoupravne stanovanjske skupnosti občine Domžale ter zaradi racionalnejše in smoternejše razdelitve sredstev namenjenih za graditev stanovanj udeležencev NOV občine Domžale je Komisija za zadeve borcev in invalidov pri Skupščini občine Domžale na seji dne, 21.3.1985 sprejela, naslednji

SKLEP

1. Zainteresirani upravičenci do posojil za gradnjo, nakup ali adaptacijo stanovanj ali stanovanjske hiše naj do 30.4.1985 oddajo vloge na Skupščino občine Domžale, Komisijo za zadeve borcev in invalidov.

2. Odbor za solidarnost pri Samoupravni stanovanjski skupnosti je planiral v letu 1985 sredstva za reševanje stanovanjskih vprašanj udeležencev NOV v višini 3.500.000,- din.

3. Upravičenci do posojila so udeleženci NOV, ki stalno bivajo na območju občine Domžale, predvojni člani KPS, predvojni revolucionarji, udeleženci španske državljanske vojne, nosilci „Partizanske spomenice 1941“ narodni heroji, aktivni udeleženci NOV, ki imajo šteto posebno dobo v dvojnem trajanju, vdove in starši padlih in po vojni umrlih borcev in aktivistov NOV, vojaški vojni invalidi, otroci padlih in po vojni umrlih borcev NOV in vojaških vojnih invalidov, če so za pridobitno delo nesposobni.

4. Pri ugotavljanju vrstnega reda za določanje višine posojila se upošteva:

- čas udeležbe v revolucionarnem gibanju pred vojno in udeležbo v NOV,
- stopnjo invalidnosti, če je prosilec vojaški vojni invalid,
- da predlagatelj nima stanovanja ali da je v podnajemniškem ali sostanovalskem odnosu,
- higiensko neustreznem stanovanju,
- zdravstveno stanje prosilca in zdravstveno stanje njegovih ožjih družinskih članov,
- premoženjske razmere prosilca in njegove družine,
- čas bivanja na območju občine Domžale,
- smiselna uporaba pravilnika o pogojih in merilih za dodelitev družbenih stanovanj zgrajenih s sredstvi za solidarnost (Ur. vestnik občine Domžale, št. 16/82),
- višino že odobrenih kreditov.

5. K vlogi morajo biti priložena dokazila o izpolnjevanju pogojev iz 3. točke tega sklepa.

6. Komisija za zadeve borcev in invalidov pri Skupščini občine Domžale bo obravnavala vloge, izvršila ogled na terenu in pripravila predlog dodelitve kreditov.

7. Vloge prispelje po 30.4.1985 komisija ne bo upoštevala.

Predsednik komisije:
Anton KOS

V RAZMISLJANJE:

Skupnost pokojninskega in invalidskega zavarovanja v SR Sloveniji, Ljubljana

Izvršni odbor Zveze društev upokojencev v občini Domžale je na današnji razširjeni seji razpravljal o gmotnem položaju upokojencev v zvezi z nenehnimi podražitvami osnovnih življenjskih stroškov in neustreznim usklajevanjem pokojnin, kar povzroča znatno upadanje realne vrednosti pokojnin.

Ne moremo razumeti stališč republiških družbenih dejavnikov v Sloveniji, ki vztrajajo, naj se tudi letos pokojnine usklajujejo na ravni I. 1984, to je le za 50 %, namesto 75 %, kakor je bilo sprejeto že v letu 1983 z zveznim, oziroma republiškim zakonom in statutom SPIS v SRS. Ob takem stališču ne vidimo možnosti, da bi bilo mogoče pokojnine uskladiti v letu 1985 za 100 % z rastjo OD.

Gmotni položaj upokojencev z najnižjimi pokojninami, in teh je 50 %, ki prejemajo cca. 15.000 din mesečno, narekuje hitro ukrepanje. Posebno so prizadeti tisti, ki bivajo v družbenih stanovanjih, posebno v stanovanjskih blokih.

Znano je, da bodo v drugih republikah s 1. aprilom uskladili pokojnine tako, kot je bilo dogovorjeno v SR Sloveniji.

Pričakujemo, da bo naslov resno razmislil o naših stališčih in na prihodnji seji skupnosti našel ustrezen rešitev pereče problematike naših upokojencev.

S tovariškim pozdravom!

Zveza društev upokojencev
občine Domžale

Iz naših krajevnih skupnosti

DOB

Osnovno vodilo vseh nosilcev planiranja v krajevni skupnosti Dob je bilo, da v smernicah za izdelavo osnutka družbenega plana KS za naslednje srednjeročno obdobje zajamejo vse že dogovorjene naloge oz. investicije, ki zaradi pomanjkanja finančnih sredstev doslej niso bile realizirane.

Tako bodo posebno skrb namenili zlasti realizaciji naslednjih nalog:

- dokončni ureditvi preskrbe s pitno vodo in električno energijo v krajevni skupnosti,

- izgradnji kanalizacije v Dobu, pri čemer bo potrebno veliko sodelovanje vseh interesentov, saj bo ta investicija lahko v celoti realizirana le ob izglasovanju novega samopriskvka,

- urejanju cest v vasi Dob,

- postopnemu urejanju javne razsvetljave.

Če lahko zapišemo, da bo pri teh nalogah odločilnega pomena sodelovanje zlasti občanov tega območja, pa bo razreševanje naslednjih problemov zahtevalo sodelovanje širše družbenopolitične skupnosti:

- ureditev zvezne ceste, pri kateri je že zagotovljeno sodelovanje Cestnega podjetja in SKIS, o tej problematiki smo že večkrat pisali, njena rešitev pa bi obenem pomenila tudi zagotovitev večje prometne varnosti. V tem sklopu naj bi dokončno uredili tudi obe avtobusni postajališči.

- v letu 1986 poteče pogodba o koriščenju odlagališča smeti, za katerega je potrebno v prostorskem planu določiti novo namembnost in za njegovo ureditev tudi zagotoviti finančna sredstva. Pri tem bodo osnovne usmeritve pripravili v okviru TVD Partizan in ostalih društev v KS Dob.

- v srednjeročnem planu naj bi našla mesto tudi problematika otroškega varstva, saj potrebe tega območja, ki se bo v naslednjih letih še širilo, narekujejo izgradnjo enote VVZ, krajevna skupnost pa bo podpisala tudi prizadevanja vodstva OŠ Martin Koželj po ureditvi šolskih prostorov in igrišč.

- za potrebe tako organov KS kot družbenopolitičnih organizacij in družbenih organizacij ter društev je potrebno zagotoviti ustrezne prostore in se tudi sicer prizadevati, da bi v vse aktivnosti, ki jih v tej KS ni bilo in tudi v prihodnje ne bo malo, vključiti kar največ delovnih ljudi in občanov,

- v srednjeročnem planu pa bo potrebno tudi dokončno opredeliti rast industrijske cone, pri čemer se bo posebna skrb namenila rasti take industrije, ki ne bo škodilo zdravju in okolju.

Pa še na kratko o letošnjih planih. Pričakujejo, da bodo že v prvem polletju uredili mrliško vežico, ki že dobiva svoje oblike, postavili bodo avtobusno lopo, zlasti krajani vasi Češenik pa bodo ob pomoči tudi ostalih uredili most preko potoka Rovščiće. Planirajo, da bodo dokončali gradnjo opornega zidu na potoku Hudo, pospešili gradnjo transformatorske postaje v Češeniku, bolj poskrbeli za cesto od Tosame do Doba, kjer bo potrebno tudi sodelovanje Komunalnega podjetja ter začeli z gradnjo PTT omrežja in priključkov za nove telefonske naročnike.

Nalog je precej, vendar so v KS Dob prepričani, da jih bodo s skupnimi močmi zagotovo realizirali, pri tem pa se tudi zavedajo, da brez podpore zunanjih dejavnikov tudi ne bo šlo.

V. V.

Naša anketa:

TRGOVCI O ODTUJEVANJU

Marjana Grošelj, izmenovodja v samopostrežni trgovini Bistica, Radomlje:

Tatvin resda nismo odkrili mnogo, smo pa odkrili nekaj takih, za katere niti slučajno ne bi posumili, da bodo kdaj med „odtujevalci“ družbenega blaga. Vsi zaposleni seveda budno pazimo in reči smem, da skoraj vsakega opazim. Žal je mnogo tatvin med otroki, res je pa tudi, da jemljejo le slaščice, kar pa odraslih seveda ni primer.

Breda Prelovšek, izmenovodja samopostrežne trgovine Napredek „Količevo“:

V trgovini delam že 7 let in seveda sem v tem času v delu s strankami že marsikaj doživela. Moram sicer ugotoviti, da zadnje 3 mesece sicer to ni primer, vendar se je pa prej dogajalo, da so izginjale s polic neplačane steklenice žganih pijač, cigaret, kave. Od devetero delavk seveda vse pazimo, vendar so tatvine v naši trgovini znotraj takoimenovane „normale“. Včasih ujamemo otroke pri tatvini čokolade, bonbonov, keksov.

Marija Kolar, poslovodja prehrabene etaže TOZD Opremetehna Domžale, Veleblagovnica:

Tatvin imamo v trgovini sorazmerno precej, včasih dnevno celo 2-3 tatvine. Zgodilo se je v prednovoletnih dneh, ko so ljudje bolj „velikih oči“, da smo morali spuščati v trgovino samo skupine, drugače bi bila družbena škoda zaradi tatvin večja. V trgovini je v dveh izmenah 24 zaposlenih, vsi pa budno pazimo na to, da tatvino ugotovimo. Mnogokrat pride do neprijetnih situacij, ko strankam dokažemo tatvino ali ko stranki, ki je že kradla, tatvine ne, moremo dokazati. To ti je ogorčenosti!

„Odtujevanju“ pravzaprav že od vsega začetka pravimo po domače tatvina. V današnjih časih smo si za prilastitev tistega, kar ni naše, izmislili tudi nekaj drugih besed, s katerimi skušamo povedati isto: izposoditi si za določeno dobo, pljuniti, ukrasti, mazniti, zabrati, besed z isto pomensko vsebino pa je še več. Glede na to, da je mnogokrat slišati o tatvinah v trgovinah, sva s fotografom Vilijem obiskala nekaj špecerijskih trgovin. Tole so povedale trgovke, ki so ob priliki najinega obiska „bedele“ nad posameznimi trgovinami.

Anica Markotič, izmenovodja Market Emona Vir:

Tatvin oziroma tatov dobimo malo, s tem pa ni rečeno, da jih ni še več. Otroci kradejo še največ. In sicer slaščice, kekse, Eurokrem... Personalna je skupaj z onim v bifeju zaposleno 15, vsi pa se trudimo, da bi družbeno premoženje kar najbolj zavarovali. Sicer nas pa šef na to tudi stalno opozarja. Spominjam pa se, da smo pred leti dobili tatu, ki je ukradel v trgovini za 5.000 din stvari.

Milena Kovač, blagajnik-prodajalec v samopostrežni trgovini Napredek, Veljka Vlahoviča:

8-9 nas dela v izmeni in seveda je naša dolžnost, da na stvari pazimo. Trudimo se biti vljudni, vendar verjmite, človek je s takšnim, ki se odloči za tatvino, težko vljuden. Rekla bi, da gre v trgovini za male in velike kraje. Male je težko zalotiti, velikih pa ni mnogo. Otroci so problem, saj odprejo škatlo keksov, vzamejo pest peciva in seveda takšne škatle ni več mogoče prodati. Enako je s čokolado...

Kati Gorta, namestnik poslovodja samopostrežne trgovine Rača Domžale:

Tatvin v naši trgovini ni veliko. Mislim, da je to resnica, saj tudi podatki poslovanja kažejo, da smo povsem znotraj „normale“, če je sploh možno tatvine ločiti do kod je raven in količina ukradenih predmetov sploh še normalna. Tatvin pri nas je največ pri mesninah, ker nimamo dobro urejenega poslovanja z bloki, nekaj jih je pri pijači, ribah, kar gre v malho ali žep. Moram reči, da smo zadnje večje krajo oz. tatvino ugotovili pred 3 meseci. Foto: V. Majhenič

Tekst: M. Brojan

Varstvo rastlin in živali

Znano je, da je človek približno trikrat odpornejši za različne tegobe v svojem življenjskem okolju, kakor so napr. rastline. Glede na to ne preseneča dejstvo, da zanj propadanje rastlinskega sveta ni opozorilo vse do stopnje, ko pričnejo razpadati celotni ekosistemi. To pa pomeni, da se temeljito spremene vsi življenjski pogoji, predvsem za živalski svet, kar končno zadene tudi človeka. Doslej so bila uničenja rastlin omejena na področja lokalnih onesnaževalcev na katera je človek reagiral tako, da je škodljive pline z višjimi dimniki porazdelil na širše področje. Tako so že od 60-ih let naprej začele naprej prikrito, minula leta pa pospešeno propadati velike površine gozdov Srednje Evrope. Z umiranjem gozdov se spreminjajo celotni ekosistemi, katerih končne posledice za rastlinski in živalski svet si ni mogoče niti zamisliti. Ogroženo pa je tudi že sadno drevje. Če ne bomo budno spremljali razvoja dogodkov, bodo kmalu na vrsti poljščine, kot osnovna prehrana ljudi in domačih živali.

Prikrilo propadanje rastlinskega sveta se je začelo tudi pri nas. Jelka peša že na svojih ekološko optimalnih rastiščih, resno ogrožene pa so tudi nekatere alpske rastline. Rastlinstva ne ogroža samo industrija, temveč tudi motorji z notranjim izgorevanjem (s svojimi duškovimi oksidi), soljenje cest, kemikalije!

Rastlinski svet, od vodnega planktona do najvišje razvitih cvetnic, je baza za vse ostalo življenje na zemlji. Prej uravnotežene ekosisteme dodatno uničujejo z onesnaževanjem voda, kemizacijo kmetijstva, farm-skimi načini pridelovanja hrane, predimenzioniranimi pitališči živine, komunalnimi in industrijskimi odpadki, itd. Farmški način pridelovanja hrane, je spremenil prejšnji ekosistem v škodo poljske perutnine in ptic nasploh, da drobnih živali zaradi kemizacije ne omenjamo. Preko vseh razumnih meja pa se je razmnožila srnjad, ki je bolj prilagodljiva. Mrtvi vodotoki tudi na našem področju niso neznanka, čeprav smo na samem začetku vsega dogajanja.

Za harmonijo v ekosistemi, pa niso pomembna sama večja področja. V naših razgibanih krajinskih podobah je prav gotovo pomembna tudi najmanjša mlaka, drevo ali omejek sredi polja, kjer najde svoje življenje domovanje redka živalska vrsta. Ekologi opozarjajo, da bo do leta 2000 izumrlo skoraj polovico današnjih vrst živali, veliko pa jih bo na poti k temu žalostnemu cilju. Pri tem tehnika ne predstavlja nobene nevarnosti. Nevarni sta neodgovornost in neznanje.

Komisija bo delovala takole:

1. Preko društva in v harmoničnem soglasju z ostalimi komisijami bo skušala doseči, da se na vseh stopnjah šolskega izobraževanja uvede pouk o ekosistemi in ekologiji nasploh.

2. Skrbela bo za večjo občutljivost občanov za ta vprašanja. Samo višji kulturni nivo slehernega občana lahko obrne škodljive trende v pravo smer.

3. Predlagala bo republiški ZVOS, da se z infrardečimi posnetki ugotovi stopnja propadanja naših gozdov in naših sadovnjakov.

4. Sodelovala bo z ostalimi komisijami društva, zlasti s Komisijama za vzgojo in izobraževanje ter varstvo vode, zraka in hrane, ki sta tudi vezani na vprašanja ekosistemov.

5. Zavzemala se bo, da bo SFRJ podpisala mednarodno konvencijo o zaščiti ogroženih divjih živali, kjer je zajet tudi promet

z izdelki iz teh živali (kontrola na mejah, letališčih itd).

6. Sodelovala bo z organi za sprejemanje prostorskih in urbanističnih načrtov in si prizadevala, da bo oblikovanje kulturne krajine glavna zapoved teh načrtov.

7. Spremljala bo kmetijsko meliorativne posege v krajini, ki jih je mogoče izvesti z večjim poslušom za vsakokratno okolje. Na polja se morajo spet vrniti grmasti omeiki, vodotoki pa mora spremljati domače rastlinje.

8. S Komisijo za varstvo zraka in voda se bo borila najprej za prostovoljno, nato za zakonsko omejitev hitrosti avtomobilskega prometa, da se zmanjša emisija rastlinam nevarnih dušikovih oksidov. V isto kategorijo uvrščamo bencin brez svinca.

9. Spremljala bo posledice soljenja cest na rastline in živali in predlagala ukinitve soljenja zlasti v zimsko-turističnih centrih.

10. Sodelovala bo z DO Kozorog in z lovskimi organizacijami glede gibanja živali in trendov napredka oziroma nazadovanja današnjih ekoloških pogojev.

11. Sodelovala bo z Društvom za varstvo živali SRS.

12. Borila se bo za popolno ekološko vrednotenje vsake situacije, ki je podvržena nujni tehnološki razvoju.

13. Predlagala bo ustanovitev azila za hišne domače živali, ki se zadj, prepuščene same sebi, potikajo naokrog.

Ker okolju nista nevarni niti moderna tehnika niti sodobna tehnologija, jima varstvo rastlin in živali nikakor ni napoti. Okolje je konstanta s katero moramo vslej iskati sožitje ali pa smó že vnaprej obsojeni na počasno smrt. Okolje ogroža neodgovornost in nerazumevanje ne samo v upravnih strukturah naše družbeno-politične skupnosti, temveč celo na takšnih področjih kot so biotehnika, komunala in turizem. Če bomo rešili propada le eno rastlinsko in eno živalsko vrsto, bo delo komisije opravičeno.

VZGOJA IN IZOBRAŽEVANJE

Vzgoja in izobraževanje mora postati eno najpomembnejših torišč dela društva. Če izhajamo iz moralnih družbenih možnosti, še dolgo ne moremo pričakovati, da se bo varstvo okolja vključevalo v naše razvojne načrte. Poleg tega tudi ne moremo pričakovati, da se bo ob ekonomskem izračunu za investicije pojavil tudi ekonomski izračun o negativnih vplivih investicij na naše okolje. Zato nam v danih družbenih, gospodarskih in političnih razmerah ostaja

le eno sredstvo boja (če se zavedamo, da je okolje ena naših najvišjih vrednot): ozaveščanje, izobraževanje, vzgajanje, apcliranje, usposabljanje. Naš boj mora biti, poleg članov društva, usmerjen predvsem na nečlane.

Konkretne naloge:

– z besedo in sliko bi v Kamniškem občanu in Občinskem poročevalcu opozarjali na točko, kraj, osebo in pojav, ki je pozitiven ali negativen za varovanje okolja:

– izdelava programa predavanj;

– dogovor s šolami o ustanavljanju krožkov za varstvo okolja in povezava z zelenimi stražami;

– projekcija filmov o varstvu okolja v šolah in zainteresiranih KS;

– razpis literarnega, likovnega in fotografskega natečaja na temo ZDRAVO OKOLJE (razstavo bi selili po OZD, šolah in KS);

– projiciranje diapozitivov pred začetkom filma v kinematografih;

– analiza ukrepov, ki so jih za zavarovanje okolja naredili občinski organi.

Poleg tega bi morala komisija delovati tudi izven načrtovanih okvirov: kot gibanje, ki bi z najrazličnejšimi zanimivimi oblikami vključevalo tudi nečlane našega društva v aktiven odnos do varstva okolja in naše prihodnosti (ekološke stojnice, vpadljivi plakati in razstave, poulična delitev letakov, protestna pisma, demonstracije, ... seveda vse v mejah, ki so sprejemljive za naše socialistično družbo).

STROŠKI BIVANJA V DOMU UPOKOJENCEV DOMŽALE IN DOMU POČITKA MENGEŠ:

Koliko stane ostarelost?

Na podlagi programov SIS za socialno varstvo, skrbstvo, Enote SPIZ. Društva upokojencev in Samoupravne stanovanjske skupnosti občine Domžale kot investitorja smo v Domžalah zgradili dom upokojencev za 126 mest, stanovanjski blok za upokojence, v maju pa bo dograjen prizidek k Domu počitka Mengeš za 120 postelj. Tako ima najtežja struktura starejših občanov z vseh vidikov urejen življenjski standard.

Moram pa poudariti, da so domovi delovne organizacije, ki poslujejo v okviru čistih ekonomskih zakonitosti. Zato so temu primerne tudi sorazmerno visoke cene oskrbnega dne v obeh domovih.

Dom upokojencev Domžale je že v okviru občine in republike večkrat izpostavil problematiko stroškov bivanja starejših občanov, ki živijo v domovih. Zato smo v Domžalah mnenja, da stroške bivanja

- amortizacija
- investicijsko vzdrževanje
- tekoče vzdrževanje
- funkcionalni stroški za leto 1985

4.026.489,00 din
2.000.000,00 din
517.100,00 din
770.000,00 din

7.313.589,00 din

ok. ekonomsko stanarino, ki jo danes plačujejo naši občani v domovih in še nikjer drugje, uredimo tako, da bomo za tiste upokojence oziroma starejše občane, ki živijo v domovih, stroške bivanja sofinancirali.

Stroški bivanja oziroma ekonomska stanarina za leto 1985 v Domu upokojencev Domžale znaša:

Kot primer naj navedem, da trenutno znaša za 20 m², kolikor jih uporablja upokojenec, ekonomska stanarina 4.930,00 din mesečno v Domu upokojencev Domžale.

Stroški stanarine v družbenih dejavnostih, kot jih zaračunavajo stanovanjske skupnosti, so tako od 2,5 x do 3 x nižji, kot v domovih.

Pravimo, da so domovi upokojencev delovne organizacije posebnega družbenega pomena. Kaj nam pomaga samo opisan poseben status, če pa morajo domovi poslovati na podlagi kalkulativnih elementov stroškov poslovanja, katere mora 100 % poravnati vsak uporabnik sam.

Posebej poudarjam, da naš upokojenec na ta način že tretjič vlaga in plačuje v stanovanjski fond in sicer:

- prvič v združenem delu
- drugič 4 % od pokojnin v poseben sklad za stanovanja upokojencev pri SPIZ-u
- tretjič v domu v obliki amortizacije oziroma ekonomske stanarine.

V družbi je bilo dogovorjeno, da bomo v sedanjem srednjeročnem obdobju prešli vsepovsod na ekonomske stanarine, toda, vse se je izjalovilo, prehod na ekonomske stanarine smo prestavili na bodoče srednjeročno obdobje. Svet Zveze sindikatov Jugoslavije je 1. marca 1985 razpravljal o ekonomskih stanarinah oziroma neekonomskih stanarinah in ugotovil, da delavski žep ne prenese ekonomskih stanarin. Resnično življenjski standard upada in to za vse kategorije občanov, menim pa, da je še vedno večje število aktivnih delavcev, kot pa upokojencev, ki bi lahko plačevali tudi ekonomsko stanarino.

Sklad pri SPIZ-u je omogočil, da smo zgradili domove za starejše ljudi in stanovanjske enote za upokojence. Brez teh sredstev gotovo v domskem varstvu ne bi bilo tako hitrega napredka v zadnjih 15 letih.

Upokojenci, stanovanci in delavci Doma upokojencev Domžale in Doma počitka Mengeš predlagamo, da se še v naslednjem srednjeročnem obdobju zbirajo sredstva v skladu SPIZ za naslednje namene:

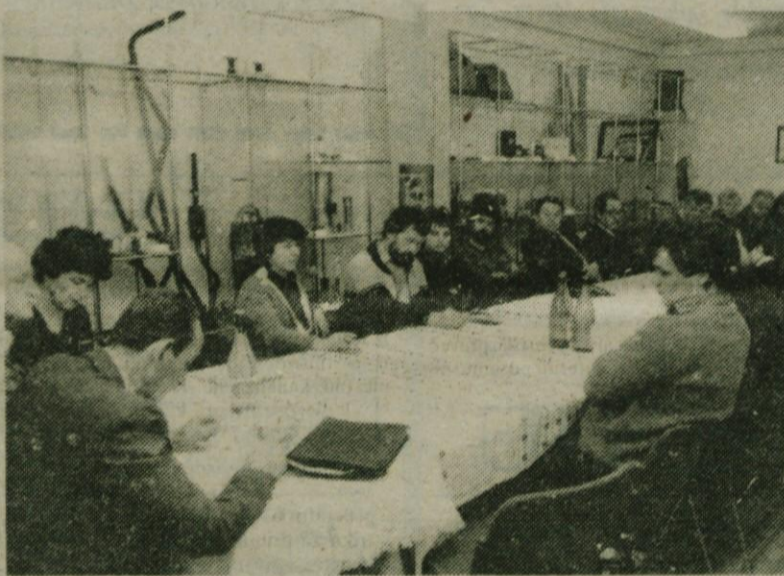
- za izgradnjo stanovanjskih enot upokojencev
- za stanovanjska posojila upokojencem
- subvencioniranje amortizacije v vseh domovih upokojencev Slovenije
- za dograditev in adaptacijo obstoječih domov upokojencev.

S sofinanciranjem stroškov bivanja iz sklada SPIZ bi omogočili domovom upokojencev, da bi lahko ob upadanju življenjskega standarda stanovalcem domov zagotovili vsaj kvalitetno storitev na sedanji ravni, kajti v nasprotnem primeru je bojazn, da bo kvaliteta storitev prehitro padala.

Poleg tega moramo obdržati in vzdrževati zgrajene domove v glavnem iz sredstev upokojencev. To ne smemo dopustiti, da bi novozgrajene kapacitete propadle, če za obnovo ne bo finančnih sredstev. Prav število postelj v domovih je absolutno namenskih za generacijo starostnikov. Ta stanovanja nikakor ne prehajajo v uporabo mlajšim generacijam, kar za druga stanovanja upokojencev ne moremo trditi.

Franc GOSTINČAR

Zagrebski novinarji v Domžalah

Domžalsko občino so obiskali novinarji občinskih glasil mesta Zagreba, ki so združeni enako kot sloenski novinarji v posebni sekciji Društva novinarjev Hrvatske. Ker jih je posebno zanimalo drobno gospodarstvo, smo jim v Domžalah pripravili predstavitev dela in organiziranost male obrti na Obrtnem združenju Domžale, ki je bilo tudi gostitelj informativno bogate predstavitve. Uvodne misli in prezentacijo občine je podal predsednik SO Domžale Karel Kušar.

DONIT

DONIT MEDVODE, n.so.o.
TOZD KEMOSTIK KAMNIK n.sub.o.
Molkova pot 10
61240 Kamnik

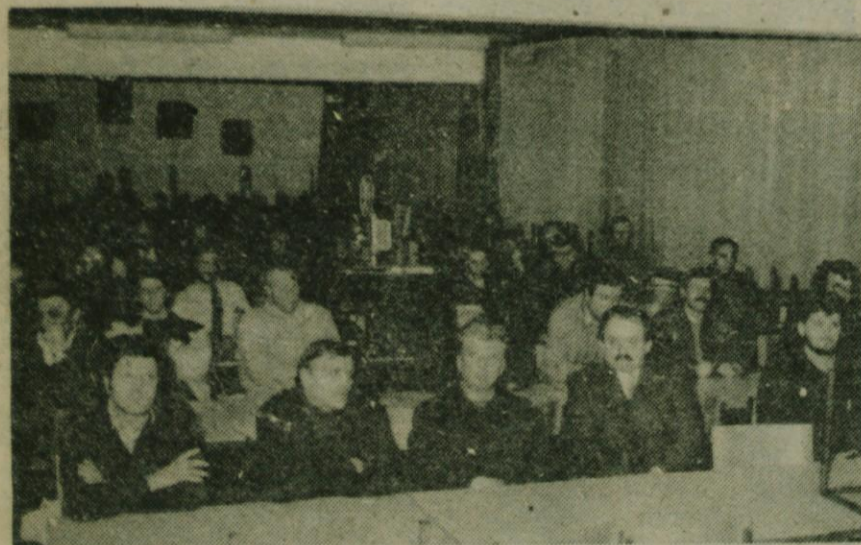
objavlja naslednja prosta dela in naloge:

1. VZDRŽEVANJE STROJEV IN NAPRAV – en izvajalec
Pogoji:
– strojni ključavničar ali strugar (IV. stopnja zahtevnosti)
– tri leta delovnih izkušenj
2. RAZDELJEVANJE OBROKOV PREHRANE IN VODENJE EVIDENCE TER BLAGAJNE
Pogoji:
– ustrezná šola živilske smeri (IV. stopnja zahtevnosti)
– tečaj iz higienskega minimuma
– eno leto delovnih izkušenj.
Posebni pogoj: deljen delovni čas.

Izbrana kandidata bosta sklenila delovno razmerje za nedoločen čas s polnim delovnim časom in poskusnim delom 3 mesece.

Prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev naj kandidati pošljejo v 8. dneh po objavi na naslov: DONIT Kadrovsko splošni oddelek, Žeblijska pot 5, Kamnik.

Izobraževanje rezervnih vojaških starešin

Rezervne vojaške starešine opravljajo preko zimske izobraževalne sezone vrsto izobraževalnih – zvečine teoretičnih aktivnosti. Prizor na fotografiji: rezervne vojaške starešine iz KS Venclja Perka na enem od usposabljanj.

Planske naloge v krajevnih skupnostih med možnostmi in željami

V letu 1984 in na začetku letošnjega leta so potekale po krajevnih skupnostih razprave o planskih dokumentih občine Domžale za naslednje srednjeročno in dolgoročno obdobje – do leta 1990 in 1995, z nekaterimi elementi do leta 2000. OK SZDL Domžale je namreč v drugi polovici lanskega leta poslala vsem KK SZDL osnutek planskih načrtov za domžalsko občino. V njem je bilo rečeno, naj krajevne skupnosti plansko dokumentacijo pregledajo, podajo pripombe in morebitne predloge.

Predstavniki KS Krašnja so po pregledu razvojnih načrtov občine Domžale ugotovili, da je krajevnim skupnostim v Črnem grabnu namenjeno zelo malo gradiva. Omenjajo se le dosežki, ki so bili realizirani v preteklosti – npr. novogradnje šol v Blagovici, Češnjicah, Krašnji. Kot da pomeni šolstvo začetek in konec razvoja v nekem kraju!

Toda dejstvo je, da se prebivalstvo iz teh okolij nič več množično ne izseljuje v industrijske centre, marsikje je čutili obraten trend – mladi ostajajo doma, si ustvarjajo družine in gradijo hiše. Celo nekaj primerov priseljevanja se najde. Tako različna starostna in tudi kvalifikacijska struktura prebivalstva poraja nove zahteve, ki jih prejšnja, pretežno kmečka sestava ljudi, ni potrebovala, ali celo niti poznala. Mladina, mlade družine, pa tudi druge kategorije prebivalstva želijo uživati vsaj kosček tistega, kar je nudeno tistim, ki živijo npr. v Ljubljani, Domžalah, Mengšu... Zato zahtevajo, da jim družba pomaga pri razvoju njihovega kraja, tako kot so oni (ali pa njihovi predniki) v preteklih letih pripomogli k razvoju današnjih industrijskih središč (s plačevanjem samopriskupkov in različnih drugih prispevkov).

KK SZDL Krašnja in svet KS Krašnja sta v prvih dveh mesecih letošnjega leta izdelala naloge za naslednje srednjeročno obdobje. Predstavila sta jih konec februarja, ko sta sklicala razširjeni sestanek sveta KS, KK SZDL, predsednikov družbenopolitičnih in družbenih organizacij ter vaskih odborov, na katerega so bili vabljeni tudi vodja SKIS Domžale, vodja SIS materialne proizvodnje, vodja komiteja za urbanizem, vodja PTT Domžale in predstavnik Skupščine občine Domžale. Že sam pregled vabljenih oseb kaže, za kakšno problematiko je šlo.

Najobčutljivejša točka dnevnega reda je bila napeljava telefonov v vasi izven Krašnje in v sami Krašnji. Seveda ne zato, ker ne bi bilo interesentov za telefonske priključke, temveč zato, ker so za Krašnjo in šest okoliških vasi s 614 prebivalci „rezervirane“ le štiri proste številke. Pri tem je bilo dosti vroče krvi. Toda kri ni vrela med vaščani, kajti le-ti so se že pred enim letom odločili, da bo vsaka telefonska številka šla v eno okoliško vas – že zdavnaj je bilo domenjano, da si bodo te štiri telefonske številke delile tri višinske vasi (Koreno, Vrh in Kranjo brdo) ter ena nižinska vas (Sp.-Loke).

Sporno vprašanje med vaščani in vodjem PTT Domžale je bilo, zakaj dobijo nekateri ljudje telefone mimo vseh uradnih, zakonskih poti oziroma, zakaj eno območje dobi veliko telefonskih priključkov, drugo pa komaj toliko, da stroški napeljave ene telefonske številke presegajo znesek 50 starih milijonov (vsekakor bi se z napeljavo večjih telefonov stroški na enega naročnika precej znižali).

Na večino „zakajev“ na žalost ni bilo ustreznega odgovora. Je pa to v. Konda dejal, da bi bilo ceneje, če bi vse te štiri številke priključili vaščanom v Krašnji. Toda krajin se zavedajo, da je ob raznih nesrečah telefon, na katerega se navezuje hitra in pravočasna pomoč, za ljudi, ki so oddaljeni več kilometrov od ceste, zelo važnega pomena. Vaščani okoliških vasi so se složno domenili, da bodo solidarno kopali jame in darovali telefonske drogove, zaradi česar bo imela potem cela vas dostop do telefona, ki bo lociran v najbolj dostopni hiši v vasi.

Druga, nič manj pomembna stvar za celo KS Krašnja, je gradnja poslovno-stanovanjske stavbe v središču Krašnje, v kateri bi našli prostor večnamenska kulturna dvorana, prostori za družbenopolitične organizacije, za SLO in DS, samopostrežna trgovina, kmetijska zadruga in nekaj stanovanj.

Med vsemi krajevnimi skupnostmi v Črnem grabnu je Krašnja edina, ki nima kulturne dvorane in ustreznih prostorov za delovanje DPO in društev. Prostor za izvajanje mirnih kulturnih prireditvev zaenkrat nudi osnovna šola, toda to ni trajna rešitev. Prav tako se tu ne morejo izvajati mladinske prireditve in plesi, kar je dodaten razlog za nezainteresiranost mladih za delo v OO ZSMS. Na občinskem nivoju zahtevajo od družbenopolitičnih in družbenih organizacij čimveč aktivnosti, neustrezni prostori oziroma njihovo pomanjkanje ne morejo prinesli rezultatov.

Ker pa ima Krašnja že prostor za takšno novogradnjo (lokacija bivše osnovne šole), bi bilo škoda, če ga ne bi izkoristili za skupni interes. Da bi bila gradnja cenejša, bi v ta kompleks vključili tudi novo samopostrežno trgovino, prostor za kmetijsko zadrugo in tudi nekaj stanovanj.

Predstavniki v občinski ravni so se s tem strinjali in dejali, da je treba s temi zamislimi prodreti v planske dokumente posameznih SIS-ov, od koder bi lahko prejeli določeno finančno pomoč. Prav tako bo potrebno poiskati najustreznejše trgovsko podjetje za gradnjo prodajnih prostorov.

Za mlajše krajanje oziroma tiste, ki nameravajo reševati stanovanjski problem ostati v kraju, je zelo pomembna lokacija novih zazidalnih površin. Na komiteju za urbanizem imajo za posamezne vasi KS Krašnja določene cone, ki so namenjene pozidavi. Toda na primeru ene vasi se je videlo, da je takšna cona v neki grapi pod vasjo, kamor se še s konjem težko pride. Zato so krajin zahtevali, da bi tudi sami sodelovali pri določanju ustreznih zazidalnih površin. Tov. s komiteja za urbanizem je dejal, da je to možno, seveda pa bo potrebno poskrbeti, da ne bo prišla preveč do izraza samovolja nekaterih posameznikov.

Lada LAVRIČ

Zakaj tako?

Kanalizacija je bila prvotno zamišljena samo od gostilne Kavka-Cerar in Martinovih. Ta kanalizacija je bila narejena tako, da je krajevna skupnost dala cevi, delo pa je plačal gostilničar Cerar. Speljana je ob poti Moravče-Tustanj. Leta 1979 je bila poškodovana na spodnjem koncu in se je počasi mašila, tako da je že jeseni leta 1979 tekla umazanija po tej poti. Zato sem se pritožil na občinsko sanitarno inšpekcijo in sicer 8.10.1980, ki je izdala odločbo, da se mora greznica zapreti, ker da tako lahko teče samo meteorna voda, nikakor pa ne fekalije, Cerar se je pritožil na republiško sanitarno inšpekcijo in po dolgem času je bilo vse komisijsko ogledano in ponovno potrjena prvotna odločba in sicer, da se mora greznica zapreti. Cerar se je pritožil in pustil vse tako, kot je bilo. Ustavno sodišče je zadevo vrnilo republiškem, ta pa občinski sanitarni inšpekciji. Med tem časom sem se pritožil na Republiško skupščino kot tudi na občinsko skupščino med tem časom so se priključile na to pokvarjeno kanalizacijo še stranke Gaberšek, Cerar (nova hiša), Miro Birk in Marjan Zeleznik. Na vse to je bila ponovno obravnava na licu mesta in sklenjeno je bilo, da se mora napraviti nova kanalizacija. V ta namen je bil formiran gradbeni odbor in je bil od strani krajevne skupnosti zadolžen Miro Birk. Krajevna skupnost je plačala cevi, ki so stale 18 starih milijonov in še čakajo. Rok je bil mesec september. Sedaj smo v marcu in še nič ne kaže, da bi kmalu začeli z deli. Občani krajevne skupnosti so že zahtevali, da se material pobere.

Na vse to se sprašujem, ali smo navadni državljani res tako malo vredni, da se moramo na ta način uklanjati in požirati to čudno pravno birokracijo. Drugi imajo greznice; ker pa nimajo kam speljati fekalij, enostavno praznijo greznice. Od teh jo je spraznil samo enkrat samkrat Cerar, drugi pa govorijo, da se je še ni nihče pritaknil. Občinski sanitarni in komunalni dejavniki so imeli moč, da so zaprli krajevno smetišče v opuščnem peskopopu, da je sedaj vsa okolica eno samo smetišče. Tako je po eni strani in drugače po drugi strani. Čudna so pota pravice! Ko berem časopis in vidim, kam gre ta naša ekologija in gledam vse to, ne samo, da se zgražam, ampak se pošteno sprašujem, kam to pelje.

S. Strle

Elektrika težko prodira na Dobeno

Če te žuli čevlji, se pritožuješ nad bolečinami; ko pa je pričelo primanjkovati elektrike, smo bili nejevoljni, pričeli smo tarnati zlasti tedaj, ko elektrika ni imela niti toliko moči, da bi gnala kavni mlinček, da bi svetila žarnica le, „za eno svečo“. Prebivalci Dobena smo se pričeli zanimati, kako bi prišli do zadovoljive elektrike. Dolgo časa smo bili mišljenja, da smo Dobenčani veliki potrošniki elektrike in da zato nimamo urejene elektrike, pa ni bilo tako. Oslabljena elektrika je prihajala na Dobeno že iz doline. Posebno v zimskem času je to velik problem. Naše godrnjanje je bilo vedno bolj upravičeno na vseh sestankih in tudi po gostiških naše krajevne skupnosti. Večletno moledovanje in bilo uspešno in bi tudi ne bilo še dalj časa, ako ne bi bil med nami na Dobenu nekdo, ki je sposoben tudi to uganko rešiti v dobro vseh stanovalcev, od onih iz doline, do zadnje gradnje na vrhu Dobena. Takšno zaupanje smo izrekli tovarišu Frenku Draganu. Da bo to delo izvedeno v redu in pravočasno, je bilo videti že s prvega sestanka, na katerem je bil izbran delovni štab; le-ta je bil isti kot za gradnjo vodovoda. Sklep je bil enoten! Luč bo! Organizacijsko delo je potekalo z mnogo elana po vseh forumih, čeprav ne pri vseh posameznikih enako pozdravljeno. Nato se je vse skupaj uskladilo tudi med staroselci, novoselci in drugimi. Dela na terenu so se pričela in to na najtežjem terenu. Za izvršitev tega zahtevnega dela smo lahko prepričani, kakor smo bili prepričani v uspeh pri izgradnji vodovoda pod „vodstvom“ tov. F. Draganu. Upamo na vse najboljše.

Ivan Dobovšek

Čistilna naprava v Domžalah

Naš razred si je v okviru naravoslovnega dne ogledal domžalsko čistilno napravo. Že samo ime nam pove, da bom govorila o čiščenju.

Vprašate se: česa? Takole nam je odgovoril delavec, ki je zaposlen na čistilni napravi: „Čistimo vodo iz kolektorja, v katerem se zbirajo odpadke iz šestindesetih različnih obratov in iz mestne kanalizacije Kamnika in Domžal. Na dan očistimo približno 20.000 m³ vode ter pridobimo približno 3.500 m³ bioplina.

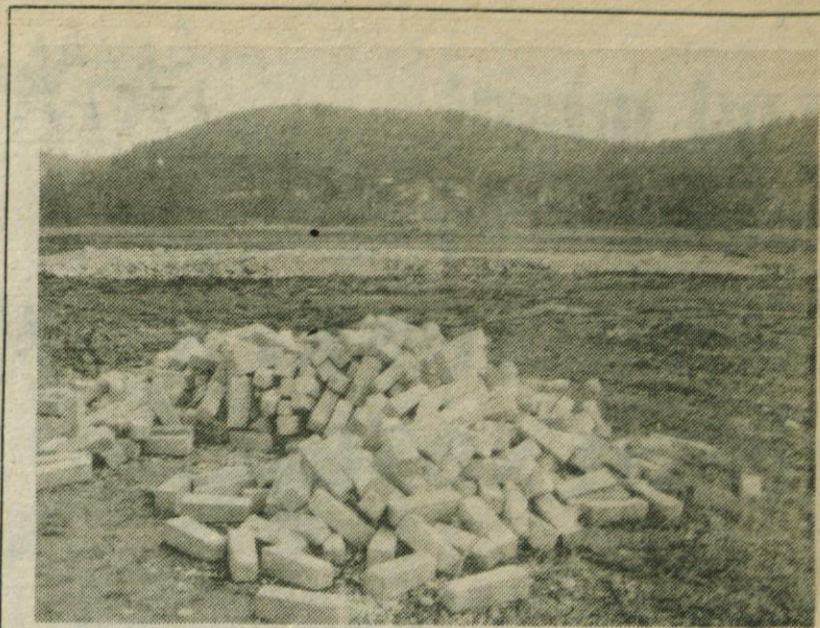
S pomočjo bioplina bomo v bližnji prihodnosti, ko bomo kupili še dva turbo-generatorja, zmanjšali naše stroške za elektriko za približno 60 odstotkov. Poleg tega uporabljamo bioplin za segrevanje gnilišč in uradnih prostorov.

Pri čiščenju pridobimo poleg bioplina in očiščene vode še takimenovano stabilizirano blato. Dnevno pridobimo do 150 m³ tega pregnetega blata. Od tega ga 40 odstotkov, kot gnojilo, raztrosimo po kmetijskih površinah. Preostalo stabilirano blato pa shranjujemo za dehidracijo. Potek čiščenja pa je tak:

Vsa nečistoča priteka z vodo do čistilne naprave. Od tu naprej usmerjajo odpadke v kanale, kjer se začne prva faza čiščenja. V tej prvi fazi se v dveh kanalih useda pesek,

Pred dnevi sta praznovala zlato poroko Feliks in Matilda Hribar iz Mengša. Oče Feliks izhaja iz družine z 11 otroki, življenje in usoda pa sta mu namenila poklic pečarja. Mama Matilda je prav tako preživela težko mladost, saj ji je zelo zgodaj umrl oče, njena delovna doba pa ji je zvečine potekala do upokojitve v jarški tovarni Induplati. V zakonu se jima je rodilo troje otrok; dva sinova in hči, ki so sedaj s tremi vnuki in dvema pravnukoma radi vračajo k domačemu ognjišču. Ob priliki svečanosti t.j. ob 50-letnici skupnega življenja so jima pripravili lepo svečanost v poročnih prostorih SO Domžale, slavljenca pa je nagovoril predsednik SO Domžale Karel Kušar ter jima v izbranih besedah čestital k jubileju orisal njuno življenjsko pot, hkrati pa zaželel srečo in zdravje tudi v 6. desetletju njune skupne poti. Čestitkam se pridružuje tudi uredništvo.

Sporni mejniki, ki jih bodo vsak čas postavili v mehko — še ilovnato zemljo. Ko bi le napravili manj »špetira«, kolikor se ga obeta...

Tako imenovana ojezitev, ki naj bi na terenu pod Brezovico delno nadomestila ribičem njihove vodne gojitvene površine. Jezerce nastaja (prihaja), kozolec (na desni) odhaja...

voda pa odteka v drug kanal, kjer se useda blato.

Čiščenje je torej mehansko in temelji na postopku usedanja. Napravili so poizkus, pri katerem so uporabili ribe. Poizkus je dokazal, da je voda biološko zares očiščena, ni pa očiščena kemijsko kot nekateri mislijo. Nemalokateri meščan se razburja zaradi neprijetnega vonja.

To pa je cena, ki jo moramo, žal, plačevati vsi.

Tina Gomilar 2.g.
Srednja usnjarsko-kovinarska šola
Domžale

Pomoč lačnim v Afriki

Afriške države se v zadnjih letih srečujejo z največjo sušo v zadnjih sto letih.

Suša je prizadela predvsem afriške države južno od Sahare. Posledice suše so katastrofalne. Ljudje zaradi pomanjkanja hrane množično umirajo. Pričakovati pa je, da se bo situacija v tem letu še poslabšala.

Edina možnost za preživetje je pomoč iz tujine. Na pobudo mladinske organizacije smo

tudi na naši šoli organizirali pomoč lačnim v Afriki.

Upamo, da bo delež naših sredstev pomagal preživeti lačnim v Afriki.

Tina Gomilar, 2.g.
Srednja usnjarsko-kovinarska šola
Domžale

Delegatski sistem naj se prilagaja našemu morda nekoliko manj delegatskemu sistemu

Trenutno imamo kopice ugotovitev in analiz o delovanju delegatskega sistema na vseh nivojih in podnivojih...

Imamo izvrstno zasnovan delegatski sistem, a praksa je pokazala, da ne gre vse tako kot smo si zamislili. Torej ljudje nismo tisti, ki odgovarjamo delegatskemu sistemu. Smo slabši, manj popolni, kot smo predvidevali? Morda potrebujemo manj popoln delegatski sistem, ali pa morda še popolnejšega, da pa je naši družbi nujno potreben, o tem ni dvoma.

Nekaj pa le lahko ugotovimo. MAR se ne na mnogih sestankih, skupščinah in podobnem srečujejo isti obrazi — isti ljudje, ki so vključeni na vseh mogočih in manj mogočih področjih;

MAR se s tem ne pojavlja neke skupina ljudi, ki so družbeno preobremenjeni. Bodo v novem prihajajočem mandatnem obdobju še pripravljene delati s tolikšno vnemo? Kljub temu, da naš delegatski sistem vključuje veliko število ljudi, jih je še vedno preveč neobremenjenih z družbenimi vprašanji, nekateri se sicer ukvarjajo tudi z „gostiliškim samoupravljanjem“.

MAR ni nezaživeta povratna informacija v marsikateri sredini vzkol, da nima nobene družbenotvorne oblike oz. ne vpliva neposredno na razvoj dogodka v naši samoupravni družbi!

MAR delegati na mnogih skupščinah, na katere hitijo oboroženi s kilogramom proizvodov v papirografični industriji (beri: z akti) dostikrat ne odločajo o stvareh, ki MORAJO biti sprejete, ker če ne bodo...

Bomo znali poskrbeti, da naši delegati ne postanejo diplomati?

J. GREGORIČ

MLADI iz Kamnika in Domžal smo si segli v roke:

Študentski servis dveh sosedov

Po nekajletnem prizadevanju, smo si mladi iz Kamnika in Domžal spet segli v roke in s tem dokazali, da tudi skupaj lahko mnogo naredimo. Na skupni seji predsedstva OK ZSMS Kamnik in Domžale, ki je bila v četrtek 21. marca t.l. v Jaršah, smo se dogovarjali o ustanovitvi mladinskega servisa (študentskega), mladinskem prostovoljnem delu, zvezni štafeti mladosti in o agroživljski šoli, ki ima sedež v Ljubljani, deluje pa v Kamniku.

Študentski servis v Ljubljani se odcipi od študentskega centra, zato smo zavzeli enotno mnenje, da ustanovimo enoto študentskega servisa Domžale-Kamnik, ki bo delovala v sklopu študentskega servisa Ljubljana. Študentski servis bomo ustanovili v okviru OK ZSMS Kamnik in Domžale, njegov sedež pa naj bi bil v Domžalah, saj Kamnik nima zagotovljenih ustreznih prostorov, katere pa Domžale imajo. Tako stroške (riziko) kot tudi prihodke, pa naj bi si obe OK ZSMS razdelili med seboj in bi jih namenili redni dejavnosti v okviru OK. Študentski servis bo imel enoten ziro račun, enoten žig in ustanovne akte. Ustanovili smo tudi delovno skupino 6-ih članov iz OK Kamnik in Domžal; njena naloga je ureditev vseh zadev, ki zadevajo dokončno ustanovitev mladinskega servisa.

... o brigadah ...

Komisija za MPD bo pripravila okroglo mizo o problematiki MDA. Potrebno je zagotoviti vodstvo akcij, pa tudi zadostno število brigadirjev. V prihodnjem obdobju je potrebno podati v planu določbo, da lahko v primeru, če nam ne bo uspelo zagoto-

V Logatcu so tekmovali naši mladi kmetovalci:

Domžalčani tretji

Mladi iz Moravč, ki so letos zastopali domžalsko občino na vsakoletnem regijskem tekmovanju Mladi in kmetijstvo so zasedli tretje mesto, za ekipo Kamnika in Stične. Svoje znanje so v Logatcu preverjali Janez Klopčič, Vojko, Smolnikar in Julijana Vidregar.

Prireditev je bila celodnevna. Na dopoldanskem pisnem delu je trinajst ekip iz večine občin ljubljanske regije odgovarjalo na pisna vprašanja iz spremljanja gospodarstva na kmetijah, pridelovanja in spravila koruze, skladiščenja krompirja, pridelovanja zrnatih stročnic ter intenzivnega pridelovanja pšenice. Točke, ki so jih dosegli v dopoldanskem pisnem delu, pa so se upoštevale v večernem finalnem delu tekmovanja.

Po pisnem delu so si udeleženci ogledali obrat destilarne Kmetijske zadruge v Logatcu, usmerjeno kmetijo ter del proizvodnje tovarne KLI Logatec. Na popoldanski okrogli mizi pa so z gosti, predstavniki republiškega komiteja za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano ter Zveze kmetijskih zemljiških skupnosti Slovenije spregovorili o stanju in problemih, ki se pojavljajo v zvezi z izvajanjem Zakona o varstvu kmetijskih zemljišč pred spreminjanjem namembnosti. Zaradi zanimive razprave, bodo o tej problematiki v okviru medobčinskega sveta ZSMS še razpravljali, saj se prav letos dopolnjuje in spreminja zakonodaja na tem področju.

V večernem delu tekmovanja pa so vse ekipe odgovarjale na vprašanja iz osnov kmetijskozemljiške politike, vloge mladinske organizacije v okviru SZDL, kontrole in selekcije v govedorej, ocenjevanja govedi ter poznavanja boleznih pri kravah. Vse ekipe so pokazale precej znanja, tako da ne moremo reči, da se med mladimi zmanjšuje zanimanje za kmetijstvo.

Rudi BREGAR

viti popolno brigado, ustanovimo skupno brigado Kamnik-Domžale in to ravno zaradi problema nepopolnih brigad. Na OK Kamnik smo se dogovarjali, da v letošnjem letu, v primeru, da bi imela eno od OK zadostno in celo večje število brigadirjev, pomaga k dopolnitvi brigade druge OK, če bi bila ta nepopolna. V primeru pa, da bi bili obe brigadi nepopolni, bi brigadi združili v eno samo. V prihodnje naj bi organizirali regijske MDA, saj je vsako leto vse večji problem zaradi popolnitve brigade. V prihodnje naj bi bilo prednostno pridobivanje brigadirjev iz šol in iz vrst študentov, šele potem iz združenega dela, saj je bila do sedaj večina brigadirjev iz združenega dela. Dijaki in študentje so za delo v MDA manj zainteresirani, saj gre do počitnic raje delat, da zaslužijo kak dinar.

... o štafeti mladosti ...

18. aprila bodo tako Domžalčani, kot tudi Kamničani prejeli zvezno štafeto mladosti. Domžalčani jo bodo prevzeli od vrstnikov iz Kranja in jo bodo sprejeli v Mengšu, v Volčjem potoku pa jo bodo predali vrstnikom iz Kamnika. Štafeta bo nato krenila v Kamnik, kjer bo letos tudi prenočila. Dan kasneje jo bodo Kamničani predali mladincem iz Mozirja.

Vprašanje agroživljske šole v Kamniku rešujejo že nekaj časa. Ta šola sicer deluje v Kamniku, njen sedež bi zato morali najti v čim krajšem času. Če bi šola ostala v Kamniku, in ta možnost je, bi se moral tudi sedež šole preseliti v Kamnik, poleg tega pa bi morali v Kamniku zgraditi dijaški dom, saj se v Kamnik vozijo učenci iz cele Slovenije pri tem pa z vožnjo izgubijo ogromno časa; gledano s tega stališča bi bilo tudi bolje, če bi šola v Ljubljani.

To so bile glavne zadeve, o katerih smo se pogovarjali na skupni seji predsedstva OK ZSMS Kamnik in Domžale. Vsi skupaj si želimo še več takšnih in podobnih srečanj in tesnejšega sodelovanja, saj pravijo, da več glav, več ve!

Maja KOROŠEC

Razmišljanje:

Kam bi se del?

(PROSTOR - PROBLEM MLADIH)

Mladi v občini Domžale se srečujemo s mladinskimi problemi, katere pa lahko imenujemo kar življenjsko pogojene s časom v katerem živimo.

Razpravljamo o izobraževanju, zaposlovanju, reševanju stanovanjske problematike; obravnavamo vprašanja, ki zadevajo posameznika in vprašanja, ki so širšega družbenega pomena. Vendar velikokrat naletimo na problem, kje naj povemo in uveljavimo svoje mnenje. Prav zaradi razdrobljenosti, neorganizirane povezanosti postanemo nekako nemočni. Vendar ta nemoč, ki je prisotna, ni posledica tega, da nimamo idej za boljše rešitve, da nam je vseeno, kaj se dogaja okrog nas. Vzrok za to je prav gotovo tudi prostor, saj vse prevečkrat izražamo svoje mnenje na ulici, v gostinskih lokalih itn. Ni pa prostor edino opravičilo, saj so primeri ko ga mladi imamo pa kljub temu nastopamo neorganizirano. To se zgodi zato, ker si mladi v mladinski organizaciji ne moremo, velikokrat pa tudi ne znamo pripraviti zanimivega mladincem prilagojenega programa, v okviru katerega bi uresničevali življenjske probleme, istočasno pa tudi organizirano preživljali prosti čas. Vzrok za to so tudi finančna sredstva.

Rezultat tega je torej, da ne moremo razpravljati samo o prostorskih problemih, ampak tudi o dobrih in zanimivih programih za mlade in o finančnih sredstvih, s pomočjo katerih bi rešili tako prvo kot drugo. Torej če vemo kaj potrebujemo, s tem še ni rečeno, da lahko to tudi sami uresničimo. V tem primeru je vsekakor potrebna pomoč širše družbene skupnosti v okviru krajevne skupnosti, kot v okviru občine, kjer pa velikokrat naletimo na določene težave. Seveda so izjeme tako pozitivne kot negativne, po našem mnenju v občini niso pravilo.

Pa kar pogledjmo probleme s pomočjo dejstev: na Trojanah npr. so mladinci zelo aktivni. Imajo svoje prostore in tudi z ostalimi DPO so povezani. To pa jim uspeva tudi zaradi tega, ker so pravzaprav na vodilnih funkcijah mladi ljudje - mladinci, ki razumejo probleme mladih, saj so ti problemi hkrati tudi njihovi. Podobno je tudi v Mengšu. Na Viru, v Moravčah in še marsikje drugje pa je slika drugačna. Tu so mladi popolnoma razbiti. Prostore za sestanke še dobijo, vendar morajo za to izvesti „proceduro“. Ko pa mladi želijo še kaj več, kot npr. svoje prostore, se ustavi.

V Ihanu pa v primerjavi z Virjani ali Moravčani imajo svoje prostore. Pred nekaj leti jih niso imeli. Pridobili so si jih z raznimi akcijami, z aktivnim sodelovanjem na raznih področjih. A danes se novo vodstvo ne zna organizirati.

Odšla sem na Občinsko konferenco SZDL in tam povprašala kaj mislijo o naštetih problemih. In zaključek? V okviru SZDL se le enkrat na leto pogovarjajo o mladih, pa še to le v zvezi z mladinskimi delovnimi akcijami, tako da mladina nima njihove nobene podpore. Zakaj? Ker mladi sploh ne damo nobene pobude, nobenih poudarjenih problemov. V obratni smeri pa tega tudi ni. Morali bi se na svojem predsedstvu pogovoriti o problemih, najti določene možne rešitve skupaj s SZDL.

Tega vprašanja mladi sicer nismo načeli prvič, vendar smo prišli do sklepa, da na to temo pripravimo problemsko konferenco. S pomočjo zaključkov, ki jih bomo oblikovali na problemski konferenci, pa bomo poskušali vsaj nekoliko omiliti problem prostorske stiske mladih in sicer ob pomoči širše družbene skupnosti.

Katarina Plaznik

Mladi žadružniki na kvizu s temo o kmetijstvu.

Pred vpisom v srednje šole:

Kovinarska in usnjarska šola? Zakaj pa ne!

V Domžalah imamo eno srednjo šolo, ki je letos svoj naziv uskladila z Zakonom. Kot pove že ime, izobražuje za dve usmeritvi: kovinsko predelovalno in usnjarsko predelovalno. Programov in smeri ne bi naštevali, povejmo le, da so programi dve, tri- in štiriletni, nekateri značilni poklici pa: vzdrževalec in upravljač strojev, strugar, frezalec, klepar, ključavničar, monter ogrevalnih naprav, strojni tehnik, strojar, krznar, krojilec ali šivalec usnjene galanterije, sedlar, jermenar, krojilec ali šivalec krznene konfekcije, konfeksionar usnjenih ali krznenih oblačil, usnjarski krznarski konfeksionarski tehnik.

Za sedaj se pouk na SKUŠ izvaja na treh lokacijah, toda sprejeti samoprispevek in pravočasna izgradnja trzinske šole nas navdajata s treznim upanjem, da bo to jesen stekla gradnja nove šole. Kljub temu pa materialni pogoji šole dosegajo normative, ki jih predpisuje Zavod za šolstvo: na šoli so ustrezne usnjarske in kovinarske delavnice, kabineti za kemijo, biologijo, fiziko, osnove tehnike in proizvodnje, obrambo in zaščito, tehnično risanje; letos so šolo opremili z računalniško učilnico in knjižnico. Šola ima urejeno pedagoško svetovalno službo. Na šoli deluje množica krožkov, v katerih se učenci udeležujejo po pouku: folklorni, strelski, obrambni, recitacijski, šahovski, likovni, literarni, marksistični, ritmični, foto, prometni, aktiv Rdečega križa, šolsko športno in šolsko kulturno društvo. Prednost šole je, da imajo prvi letniki pouk samo dopoldne in da so enkrat na mesec govornice ure na katerih stariši ob isti uri dobijo vse učitelje.

Čeprav je šola vzgojnoizobraževalna organizacija (poudarek je na vzgoji), je vendarle glavno vprašanje vsakega posameznika in tudi razvoja naše družbe: KOLIKO BO UČENEC PO KONČANEM ŠOLANJU ZNAL? O tem se med ljudmi pojavljajo najrazličnejša mnenja, dejstvo pa je da šola odločujoče vpliva na znanje. A katera?

Mar vsaka? Katera šola je boljše? Katera bolj ugledna? Jaz sem hodil na ... in ta šola je gotovo najboljša! Z naše šole so nas hvalili v vseh fabrikah! Z moje šole ni nobeden padel na fakulteti! Kam potem z otrokom da bo na najboljšem? Je domžalska šola slaba? Na ta vprašanja je težko, danes pa tudi nemogoče, odgovoriti, ker ni nobenih raziskav o tem, koliko znanja je posredovala katera šola. Zato se moramo za sedaj zanesti na nekatere subjektivne ocene.

1. Strokovna usposobljenost domžalskih učiteljev je na ravni ostalih šol.

2. Učenci, ki so prestopili s šole na šolo (šli iz Domžal ali pa prišli v Domžale) niso imeli pripomb na kakovost dela.

3. Redne inspekcije z Zavoda za šolstvo pri domžalski šoli ne ugotavljajo nobenih odstopanj.

4. Od vsešolskih šol je na zveznem tekmovanju kovinarjev v Loznici (SR Srbija) maja 1984 samo domžalski uspešno osvojiti dve medalji.

Toliko v razmislek. Če se ne morete odločiti, pa izkoristite prednost, ki jo ponuja usmerjeno izobraževanje: po uspešno opravljenem prvem letniku se vedno lahko zamenjate šolo in se vpišete na katerokoli usmeritev.

Igor Lipovšek

Skupno s pobratenimi

Potem, ko so v vseh OK ZSM v naši občini bile volilne seje smo pripravili tudi mi 14. marca 1985 letno programsko volilno konferenco OK ZSMS Koprivnica. Takoj po uvodnem poročilu, ki ga je podal predsednik OK ZSMS Koprivnica v mandatnem obdobju 1983/85 leta, Božo Kuzlič se je razvila diskusija prisotnih delegatov. Krajše razprave so imeli tudi: Krunoslava Belec, članica predsedstva OK ZSMH Koprivnica, ki je govorila o rezultatih partijske ankete med mladimi, ter o sprejemu mladine v ZK mimo mladinske organizacije. Sprejemali pa so jih zaradi boljše strukture v ZK. Nadalje je Vekoslav Indir govoril o koordinacijskem odboru mladine. Mladost kot nova oblika pridobivanja mladih. Dušan Osman pa je govoril o problemih mladih na vasi in premajhnem sodelovanju z ostalimi osnovnimi organizacijami v bližini.

Programsko volilni konferenci, ki je bila v četrtek, so prisostvovali gosti in predstavniki mladinske organizacije Bjelovar in Republiške konference ZSM Hrvatske, ter predstavniki naše pobratene občine iz SR Slovenije iz Domžal. Doprinos k delu konference, svoje diskusije so dali tudi oni,

kjer so povedali, da mladina še vedno ni našla svoje mesto pod soncem in da pešajo tudi mladinske organizacije kot aktivnosti v vseh osnovnih organizacijah.

Na koncu konference je bila predlagana razrešnica dosedanjemu predsedstvu in predlagalo novo predsedstvo OK ZSMH Koprivnica, kar so delegati soglasno potrdili.

Za novega predsednika OK ZSMH Koprivnica je bil izbran Horvat Josip, roj. 20.9.1959 leta, po narodnosti Hrvat. Član ZSM je od leta 1973, ter član ZK. Zaposlen je v delovni organizaciji „Podravka“. Ob delu pa študira na višji šoli pri prehrabeno-biotehnoški fakulteti. Delegat je Podravka - Panonska pivovarna. V preteklem mandatu je bil član predsedstva OK ZSMH Koprivnica.

Za sekretarja pa je izbrana Kovač Jadranka, roj. 27.7.1961 leta, po narodnosti je Hrvatica. Član ZSM od leta 1975, je pa tudi član ZK. Zaposlena je v delovni organizaciji „Biolokalnik“ in dela na osebnih dohodkih. Aktivna je v sindikatu v svoji organizaciji, ter v krajevni skupnosti Miklinovac. Je delegat osnovne organizacije ZSMH Miklinovac.

Pepca Bleje

V Mengšu takorekoč ni prireditve, na kateri ne bi nastopala vedno nasmejana Pepca. Že poldrugo desetletje spremlja mengeško folklorno skupino, poznamo pa jo tudi kot izvrstno godčevko z različnih tovariških in družabnih srečanj, od mitingov do ohceti. Ko omeniš njo, se vsakodo spomni ženske z diatonično harmoniko na rami, vedno dobre volje, ženske, ki zna tudi veselo zavriskati in nasploh dati v koš prenekateriga drugega muzikanta. Ob pogovoru z njo pa sem zvedel tudi sto drugih podrobnosti, ki razkrivajo Pepca Blej kot pridno, pošteno in prizadevno občanko, v njenem življenju pa ni bilo vedno tako postlano z rožicami, kakor je videti na prvi pogled...

Gorska šola

Pepca Bleje je bila rojena na Lomu pod Storžičem, v zadnjem letu prve svetovne vojne. Kar trinajst otrok je bilo v družini, od tega dvanajst fantov in ona — edino deklica. Na videz tako kot v kakšni pripovedki, čeprav je bilo življenje na gorski kmetiji, na 1060-tih metrih, vse kaj drugega kot pravljica. Njenih dvanajst bratov se ni prilagodilo njej, ampak se je morala ona njim, tako da je delala vsa moška dela, pa tudi govorila je „na moškega“.

„Doma smo imeli kmetijo“, pripoveduje Pepca z velikim veseljem, ko se vrača v mladost. „Vse sem delala: od furanja do košnje in do sekanja v gozdu. Pa tudi v gostilno so me bratje vzeli s seboj, tako da sem bila v resnici skoraj fant.“

V šolo je nekaj časa hodila v Trzič, pozneje pa so tudi na Lomu osnovali svojo „gorsko“ šolo, v katero je zahajalo šest otrok z okolišnjih hribov.

Druga velika gorska šola za Pepco pa se je odvijala tik pred drugo svetovno vojno pri gostilničarju Ivanu Rihteršiču, ki je vodil hotel Dobroč. Pri njem se je dolge mesece učila igrati kot ena prvih žensk — če ne celo prva v Sloveniji — diatonično harmoniko. S svojimi brati je prišla v gostilno pri Sv. Neži nad Trzičem, Rihteršič pa je znal tako lepo igrati, da ga je skoraj na koljenih prosila, naj pokaže tudi njej.

„Pravzaprav je imel harmoniko moj brat, a se ni kaj dosti zanimal zanjo. Jaz pa sem bila čisto nora nanjo. Skrival sem jo večkrat malo nategnila. Potem sem prosila Rihteršiča, da mi je povedal, kako moram predstavljati prste na tipkah, kako gre ta in ta viža, kaj vse mora znati godec...“

Dobri dve uri v eno smer je imela Pepca do svoje godčeve gorske šole, a ji je bilo vse kot šala. Kmalu je toliko znala, da je v gostilni igrala za ples, čeprav je moral lastnik plačevati zaradi tega visoko kazen.

„Včasih je tako mrzlo pihalo s hribov, da sem mislila, da me bo odneslo. Včasih je tako močno snežilo, da bi se kmalu izgubila. Včasih je tako padel dež, da sem morala harmoniko v nahrbtniku pokriti kar s krilom... Toda še mar mi ni bilo za vse to!“

Z mitinga na miting

Tik pred začetkom druge svetovne vojne je šla Pepca Bleje iskat svojo novo

harmoniko na Vrhniko k mojstru Antonu Zelezniku. Mislija je, da se bo lahko veselila ob-novi harmoniki, a se je teden dni zatem zasukalo popolnoma drugače — prišla je vojna!

„Na našo hribovsko kmetijo je vojna prihajala počasi. Najprej se je tu in tam pojavil kakšen partizan, potem so sem ter tja pridrveli Nemci, prvo leto pa nasplošno še ni bilo hudo. 1942. leta pa so na Lomu Nemci že požgali prvo hišo, ubili prvega gospodarja, izselili prvega aktivista... Tudi mi smo se priključili naprednemu gibanju z vsemi svojimi močmi.“ pripoveduje Pepca.

Vedno več partizanskih skupin se je ustavljalo pri njih. Najprej Gorenjski odred, potem pa razširjeni Kokrški odred.

„Če pomislim nazaj, potem lahko rečem, da nisem nikdar v življenju toliko garala kot prav med vojno. Kar naprej so partizani oricali mitinge, brez harmonike pa na mitingu seveda ni šlo. Vedno so me hoteli imeti s seboj. Igrala sem narodne, ki me jih je naučil Rihteršič, partizanske pesmi pa sem se kar sama naučila — po posluhu...“

Nekajkrat so jih odgnali tudi na zaslisanje v Trzič, en brat je padel v vojni, drugače pa so jo kar srečno odnesli. Velikokrat je šlo za las. Nekoč so gostili III. bataljon. Pepca je imela vseskozi občutek, da bodo pridrveli tja gor Nemci. Skoraj na silo jih je sredi noči pognala po obilnem zaloga ju v gozd. Komaj je pospravila z miz, že so hišo obkolili Nemci, več sto jih je bilo. Pepca pa je vzela na povodec kobiljo z mladim žrebičkom in jo v najzgodnejši uri odpeljala za sprehod v gozd — kar je bilo dogovorjeno znamenje za partizane, da je nevarnost v bližini. Ko so se morali partizani umakniti, bi se kmalu spili, pozneje pa se je komandant prišel osebno zahvaliti za previdnost.

V Mengšu je prelepo!

Po vojni je Pepca ostala doma. Leta so tekla naprej... treba bi se bilo tudi omožiti. Že čez trideset let je štela Pepca, ko je šla v Domžale na bratovo ohceto. Tam pa ji je nek Mengšan, vdovec, preprosto predlagal: „Pepca, ali me hočeš vzeti?“

S hribov je prišla na ravnino, v Mengeš, v hišo, kjer je imel njen mož že šest otrok. Zdelo se ji je prelepo, da živi na ravnem, da je vedno sredi ljudi, da imajo ljudje radi njeno glasbo. Res, v Mengšu se ji je zazdelo takoj prelepo!

„Mož mi je obljubil, da si bova postavila svoj dom. In sva si ga tudi postavila, z lastnimi rokami in žulji!“ 1955. sta se veselila v novo hišo, mož je odšel v pokoj, Pepca pa na delo v Trak.

„Brez dela nisem mogla. Že prej smo imeli njivo blizu Heliosa, kjer je mož delal. Njivo na Količevem sva imela zato, da mi ni bilo dolgčas. Tudi v Traku sem najraje delala kaj težjega, bolj umazanega, ker mi je šlo takšno delo bolje od rok...“

Že med gradnjo hiše so se tu in tam oglašali domačini, da bi jim šla igrati: ob

Pepca Bleje v svoji dnevni sobi; v ozadju so vidna številna priznanja in pokali. (Foto: Vido Repanšek)

osebne prazniku, na hišno zabavo, na veselico, na tovariško srečanje, na ohceto.

„O, na veliko ohceti sem igrala!“ se zasmije veselo, s ponosom. „In še zdaj rada igram! Včasih pridejo pome kar trije naenkrat. Ženska ima pri tem nekaj prednosti. Vsi pravijo: Glej, baba pa igra! Jaz pa jim na to zavriskam kot pravi moški, da je še bolj veselo. Šamo da imam harmoniko v rokah, mi gre takoj na vriskanje!“

Iz roda v rod...

Na pobudu Štefke Mlakarjeve so Pepco Bleje — pred 15 leti — vključili tudi v folklorno skupino na mengeški šoli. Nobe-nih težav ni imela, saj je znala vse stare viže še od doma. Pozneje je naučila Testenovega z Loke, da jo je nadomestil, sama pa se je priključila „odrasli“ folklorni skupini pod vodstvom Brede Kurzweilove.

„Pa tudi na različnih tekmovanjih sem bila!“ pribije s ponosom. „Ne vem, če je še komu uspelo dvakrat zmagati na tekmovanju na Pokljuki. Dvakrat pa sem bila tudi druga. In šesta med osemdesetimi. Igrala sem tudi na balkanskem festivalu. In...“

Skoraj nemogoče je naštetih vse pohvale in priznanja. Še bolj pomembno pa se ji zdi, da svoje znanje prenaša tudi na mlajši rod. Pri njej se učita dva, ženska in moški, stara okoli petdesetih, še bolj pa je ponosna na jaraškega Slaka, kakor pravijo fantu, ki ga je tudi veliko naučila, pa iz Ljubljane hodi k njej fantič že dobra tri leta, pa v Mengšu jih imam nekaj, pa...

„Ko vzamem v roke harmoniko, pozabim na vse. Mlade pa usmerjam tudi tako, da gredo v glasbeno šolo in da se naučijo not. Tako bodo lahko igrali še bolje kot sama.“

Tudi njen sin zna potegniti harmoniko, prav tako pa tudi hčerka Veronika, ki živi v Kamniku. Kaj več pa bi ju rada še naučila.

„Če ne njiu, pa vsaj vnuka ali vnukinjo...“

Skoraj vso Slovenijo je že obredla Pepca s harmoniko na rami, bila je že trikrat v Avstriji, rada se spomni nastopov v ljubljanskem Levu, pravkar pa se pripravljajo — s folklorno skupino vred — na nastop v Cankarjevem domu, 16. junija letos.

„O, še bom igrala!“ pravi, ko jo vprašam o načrtih. „Saj še nisem stara! Komaj 67 jih bom... Imam obnovljeno hišo, za silo pokojnino in precej nastopov, s folkloro in tudi na raznih srečanjih, tovariških in zasebnih. Tudi na ohceto grem rada, tam so vedno veseli ljudje. Harmonike pa ne dam, niti za novo hišo ne!“

Pepca, še veliko poskočnih viž! Vsem tistim pa, ki jo boste kdaj utegnili poslušati, kako igra, priporočamo, da vam zaigra tisto, ki jo zna samo ona, naučil pa jo je njen „gorski“ učitelj. Govori o kriznih časih iz leta 1933., nekaterim pa se zdi tako aktualna, da vneto ploskajo, funkcionarji pa gledajo v tla. Pepca pa preloži harmoniko na drugo koleno, se opraviči, da je pesem pač stara in zaigra kakšno drugo, bolj veselo. Pravzaprav žalostnih sploh ne zna igrati...

Ivan SIVEC

Obiskali smo cvetličarno v Moravčah:

JOŽE TRATNIK

Nehote smo se ustavili ob cesti Zelodnik-Moravče, v naselju Moravče, Trg svobode 2. S ceste se vidi tabla z napisom „Cvetličarna Tratnik Jože“. Ko smo vstopili v cvetličarno, nas je ljubeznivo sprejel mlad postaven fant Jože Tratnik, doma z Rodice pri Domžalah. Doma na Rodici ima vrtnarijo, v Moravčah pa cvetličarno, ki jo je uradno odprl septembra 1982.

Prostor — 30m² je lepo urejen in založen. Na voljo ima rezano cvetje, lončnice, sveče, gnojila, zaščitna sredstva, lončke, cvetlične zabojčke, razna semena in drugo; vse, kar potrebuješ na vrtu, pri vzgoji rastlin in po čemer povprašujejo kupci. Pripravlja tudi šopke, vence, aranžira darila, poslovne prostore in predmete.

Cvetličarna je dobro obiskovana, predvsem ob praznikih, v spomladanskem in jesenskem času. Moravče je kmečko področje, zato cvetje in razne sadike ljudje vzgajajo veliko sami doma, kar se pozna v cvetličarni. Največje povpraševanje je po svečah, gnojilu za rože, sadikah za grobove, raznih semenih in vrtnem orodju. Občani naročajo tudi vence in šopke. Trenutno je v cvetličarni zaposlen Jože sam, le doma v vrtnariji mu je v pomoč mama. Cvetličarna je odprta v deljenem času vsak dan od 8. do 12. ure in od 14. do 18. ure. Ob nedeljah je odprta od 8. do 11. ure.

Jože je ljubitelj cvetja že od otroških let, zato je našel smisel svojega poklica doma v vrtnariji in v trgovini v Moravčah.

Sicer pa je vrtnarstvo že v rodu in ni čudno, da se je odločil za prav ta poklic.

Jože ima v načrtu v letošnjem letu povečati rastlinjak — proizvodnjo doma, v trgovini pa zaposliti prodajalca — vrtnarja.

Pripominja, da je trgovina na podeželju slabše obiskana kot v mestu. Dve leti je že prijavljen za telefonski priključek na Rodici, pa tega še ni dobil, čeprav bi ga kot obrtnik še kako potreboval. Delo vrtnarja in prodajalca je dokaj naporno; če hodeš uspeli, moraš imeti ljubezen do cvetja in ljudi.

Jože NOVAK

Cvetličar Jože Tratnik v svoji cvetličarni v Moravčah. Danes prinašam nekaj podatkov o njem in o njegovem delu.

Domžale so spet čiste...

Zima je bila dolga. Sneg je več mesecev prekril vso nesnago, ki jo je nametal človek. Pa so prišli komunalci, cestarji, pometalci ali kako se že imenujejo, zavihali rokave, zavihтели lopate, grablje in metle in se spravili nad pločnike in robnike. Grablji, strigli in pometali so. Prečesali trave nad robniki in jo celo porezali, saj je že krepko rastla v asfalt. Kupov odvečne zemlje in odpadkov je bilo gotovo za več tovornjakov. Vse te je nanesel človek. Zdaj so pločniki ob Kamniški cesti za pešce in bicikliste čisti in kar nekam lažje hodimo in dihamo. Dolgotrajen dež je tudi opravil svoje. Pred poslovalnico Integrala na vogalu Kamniške in Ljubljanske ceste pa se ob deževnih dneh še pojavi pravo jezero, ki je prehodno samo v gumijastih škornjih. A bi bilo treba navoziti samo nekaj peska. Zelenice so sicer lepo očiščene, vendar so jih pešci biciklisti in avtomobilisti tako potlačili, da človek kar verjeti ne more, da bo še kdaj pokukala kakšna travica iz zemlje. Pa verjetno bo.

Majda BAUER
Domžale

Novi moravski slaščičar Šefik Dželadini zatrjuje, da se bo na vso moč trudil za to, da bo Moravčanom in okoličanom napravil »sladko« življenje.

Slaščičarna »Evropska pot«

Moravče pri Domžalah, ob vznožju Limarske gore, so od lanskega decembra bogatejše za nov lokal, slaščičarno „Evropska pot“. Lokal, ki ga želimo predstaviti, meri 35 m² in je lociran v središču Moravč v Vegovi ulici 4, tik ob glavni cesti Moravče-Soteska-Moravče-Zalog-Limbarska gora-Peče.

Uredil ga je 23. letni ŠEFIK DŽELADINI, rojak iz daljnega Gostivara. Slaščičarna je bila odprta že v mesecu decembru, seveda brez vsakršnih slovesnosti. Gotovo je, da je bila nova slaščičarna v Moravčah potrebna, saj je edina v tem kraju. To je pomembna pridobitev za otroke, mladino in starejše občane, saj v njej dobiš od slaščic do brezalkoholnih pijač, vse kar si poželiš. Lokal je odprt neprekinjeno od 6. do 21. ure vsak dan, tudi ob nedeljah in državnih praznikih. Strežno osebje je prijazno, ustrežljivo, cene niso pretirane, lokal je izredno čist in primeren tudi za večje obiske.

Ponudbe slaščičarskih izdelkov je lastnik že ponudil daleč naokoli — posebno pa Moravčanom in okoličanom. Tako so zdaj

lahko zadostili večjemu zanimanju — potrošnikom — za slaščičarske izdelke. To je povedal prikupni Šefik Dželadini:

„V Moravče sem prišel iz Kamnika, kjer sem bil sedem let zaposlen pri sorodniku slaščičarju. Ponudila se mi je priložnost za ureditev slaščičarne, ki je tu ni bilo več let. Zaprtil sem pristojne upravne organe občine in krajevne skupnosti za dovoljenje. Tega sem tudi dobil, že po sedmih mesecih. Največ obiska je ob nedeljah in praznikih, pa tudi preko tedna. Moji stalni gostje so mladina, šolarji, delavke in starejši občani. Gostom nudim vse vrste slaščic, razna peciva, „kremšnite“, — s smetano, orehove rogljičke, torte, polnjene piškote, „šamrole“... Dobi se tudi ekspres kava s smetano, čaj z limono, vse vrste brezalkoholnih pijač. Cene so zmerne, po uradnem potrjenem ceniku. Sprejemam tudi prednaročila za vse vrste tort z napisi (čakalni čas je samo en dan), cena torte pa znaša od 900 do 2.500 din. Po svojih močeh bom skušal popestriti oz. povečati izbiro gotovih izdelkov in tudi zagotoviti kakovost.“

(tekst in foto Jože Novak)

Konferenca ZKO občine Domžale:

Pogled na našo kulturo

Pred dnevi je bila v Domžalah volilno-programska konferenca Zveze kulturnih organizacij občine Domžale. Delegati društev in šolskih kulturnih društev so se v polnem številu udeležili svojega letnega sestanka. Ob pregledu svojega preteklega dela in pogovoru o načrtovanih akcijah je v plodni razpravi nekaj delegatov izpostavilo ključne probleme ljubiteljske kulturne dejavnosti.

Ena glavnih nalog Zveze kulturnih organizacij v prihodnje bo prav gotovo utrjevanje dela šolskih kulturnih društev in njihova povezava v krajevnih skupnostih, s kulturnimi društvi in delovnimi organizacijami. Predstavnica šolskih kulturnih društev je med drugim dala pobudo za skupno občinsko šolsko glasilo, ki bi lahko bilo tudi precej bolj kvalitetno.

Sicer pa je bilo splošno ugotovljeno, da ljubiteljsvo v naši občini še vedno najbolj pestijo kadrovske probleme, saj nimamo dovolj strokovnih delavcev, ki bi vodili številne skupine.

Ob pregledu preteklega dela so delegati na konferenci ugotovili, da je ljubiteljska dejavnost precej napredovala, da se je število članov v društvi povečalo in da tudi kvaliteta raven v vseh dejavnostih raste. Hkrati pa se morajo društva srečevati s finančnimi problemi, saj kljub temu, da nominalno prejemajo več sredstev za svojo dejavnost, dejansko s temi sredstvi ne morejo dohajati stroškov.

O problematiki širjenja novih dejavnosti je spregovoril predsednik skupščine Kulturne skupnosti Jernej Lenič, ki je med drugim opozoril, da imamo celo vrsto novih oblik kulturne dejavnosti, za katere le težka zagotavljamo minimalna sredstva. V

prihodnje bomo morali prav tem novim oblikam posvetiti več pozornosti, predvsem pa delu Občinske knjižnice, ki se v zadnjem času odpira navzven in s svojim programom še bolj bogati kulturno življenje v naši občini.

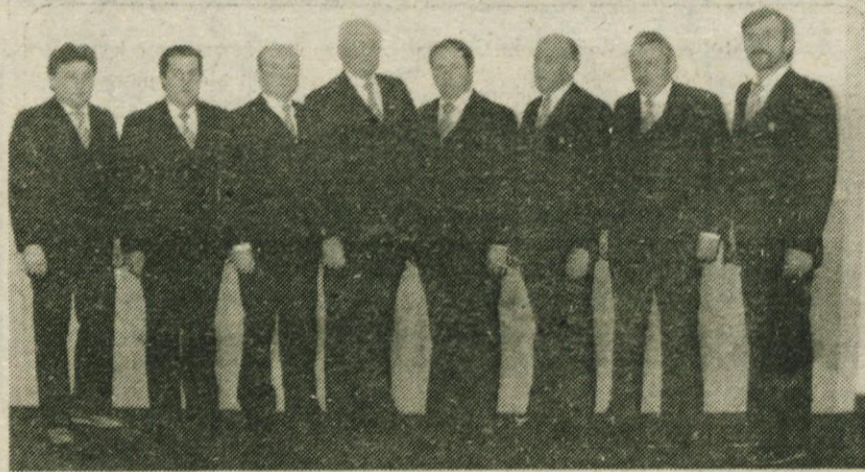
Na konferenci so delegati društev sprejeli tudi nov samoupravni sporazum o združitvi v zvezo in statut Zveze kulturnih organizacij občine Domžale. Izvolili so novo predsedstvo, za predsednika Zveze so ponovno izvolili Slavka PIŠKA in za podpredsednika Danijela POTOČANA.

Na konferenci so bila podeljena tudi

priznanja Zveze kulturnih organizacij občine Domžale za leto 1984, ki jih prejmejo vsako leto najprizadenejši člani kulturnih društev za svoje delo in uspehe. Na predlog društev so priznanja prejeli:

Ena NOVAK, ŠKD OŠ Šlandrove brigade Domžale, Rado ČERNE, Simfonični orkester Domžale-Kamnik; Marjan JANČAR, KD Miran Jarc Škocjan; Toni MULLER, Fotokino klub Mavrica Radomlje; Andrej VOLKAR, Pihalna godba Moravče; Brane RIHTAR, Likovno društvo Petra Lobode Domžale; Cilka HABAT, KPD Franc Bukovec Vir; Miha PIRNAT, Oktet bratov Pirnat Jarše; Ernest SEILNACHT, Moški zbor DU Janéz Cerar Domžale; Jože JERMAN, Moški zbor Rudol Božič Radomlje, Stanislav REBOLJ, KD Tine Kos Moravče; Franc VEHOVEC, KD Tine Kos Moravče, Marija ROBIDA, ŽPZ Društva upokojencev Domžale; Marica SINČIČ, DKD Svoboda Mengeš; Karli PETERKA, DPD Svoboda Ihan; Franc KURENT, KUD Franc Kotar Trzin.

VG

Jubilant — oktet Tosama. Njegovi člani so od leve: Silvo Prenar, Stane Klopčič, Franc Rožič, Franc Belcijan, Avgust Potočnik, Dano Juteršek, Tone Andrejka, Mavric Kveder.

Ob 15-letnici okteta TOSAMA:

Živijo s pesmijo

V letošnjem letu, natančneje 20. aprila, bo oktet TOSAMA praznoval 15-letnico svojega obstoja. Prva pevska prizadevanja, iz katerih se je kasneje rodila zamisel za oktet, segajo že v leto 1967, ko se je zbralo osem ljubiteljev petja — štirje iz Tosame in štirje iz Univerzal in ustanovilo oktet Univerzale-Tosama, pod vodstvom Toneta Juvana. Po kakšnem letu je oktet razpadel in Tosamovci so začeli razmišljati o lastni pevski skupini. Zelo aktiven je bil tedaj Pavle Kepci in skupaj z Avgustom Potočnikom sta leta 1969 zbrala septet, ki je nastopil 29. novembra ob tovarniškem prazniku Tosame v hali KC Domžale. Naučili so se tri pesmi in z njimi nepričakovano močno navdušili svoje sodelavce, veliko podporo pa jim je dalo tudi vodstvo tovarne, kar jih je spodbudilo, da so aprila leta 1970 resno začeli z vajami. Odločili so se, da bodo „oktet TOSAMA“ — prejšnjim sedmim pevcem se je namreč pridružil še eden.

Od tedaj pa do danes je duša okteta AVGUST POTOČNIK, sicer vodja tkalnice širokih tkanin v TOZD Saniteta.

„Od nekdanj sem rad pel“, je povedal. „Ko sem končal šolo, sem se takoj pridružil moškemu pevskemu zboru v Novi Štifti pri Gornjem gradu, od koder sem doma. Kasneje sem se učil tudi harmonike, za kar me je navdušil glasbeno „navdahnjen“ prijatelj — sovojak v Zagrebu. Takoj, ko sem prišel od vojakov — medtem sem si kupil staro harmoniko — sem ustanovil kvintet Veseli bratci. Veliko smo igrali po raznih veseljih in proslavah. Enkrat smo igrali celo v nekem hotelu na morju. To je bilo v letih od 1956 do 1958. Igrali smo v stilu ansambla bratov Avsebnik, ki je takrat prišel „na površje“ in nam je bil tudi vzor.

Ko sem se potem pred 26. leti zaposlil v današnji Tosami, sem rad ob tovarniških obletnicah ali drugih slavnih raztegnil meh harmonike, povabil še kakega pevca ali pa sem zapel sam in proslavica je bila tu.

Skupaj s sodelavci in prijatelji Danotom Juterškom, Francem Belcijanom in Toneom Andrejko smo sodelovali v oktetu Univerzale — Tosama, leta 1970 pa smo skupaj zasnovali naš sedanji oktet. Vdali smo veliko, k sreči z notami in besedili ni bilo težav, kajti precej sem jih imel že od prej, nove pa smo kupovali pri Prosvetnem servisu v Ljubljani.

Po letu 1970 je postal oktet močno priljubljen med delavci Tosame in seveda nepogrešljiv pri vseh prireditvah. Prelomno leto zanj pa je bilo 1974. Kaj se je zgodilo takrat? Avgust Potočnik pripoveduje:

„Na Viru so organizirali znano glasbeno prireditev Koncert iz naših krajev. Predsednik krajevne skupnosti Pangersič nam je svetoval, naj nastopimo. Seveda smo imeli pomisleke, kajti bili smo mlad oktet, a smo le poskusili. Na koncertih so sodelovali tudi Veseli planšarji in oktet Jelovica, katerega vodja Tomaž Tozon nas je povabil na srečanje oktetov v Šentjernej, kamor smo se seveda še isto leto prijavili. Od takrat nismo zamudili še nobenega srečanja in lahko rečem, da so nas ti nastopi nekako potrdili. Za deseto obletnico neprekinjenega sodelovanja smo predani v Šentjernej prešli tudi Zlatega petelina. Šentjernejska srečanja oktetov so nepozabna, tam navežemo stike, izmenjamo pesmi, tudi povabila izmenjamo — skratka to je dogodek, ki se ga veselimo že vnaprej.“

Zadnja leta oktet Tosame veliko nastopa. Radi se odzovejo vsakemu povabilu. So redni gostje občinskih praznovanj, nastopali pa so tudi že v drugih raznih krajih Slovenije. Dvakrat so tudi že snemali za radio, ob 10-letnici pa so imeli polurno oddajo na TV. Po naravi so vsi člani okteta po vrsti veseli ljudje, vedno pripravljeni na šalo. Zato so tudi priljubljeni; kamorkoli pridejo, so lepo sprejeti. Od leta 1970 se je

v vrstah okteta izmenjalo 12 pevcev, pet pa jih je ostalo zvestih vseh 15 let.

Veliko vadijo. Dvakrat na teden se v večernih urah zberejo v delovni organizaciji in vadijo. Občasno — zlasti ob zamenjavi pevcev nastopijo težave, kajti novinec se mora naučiti cel „repertoar“, tako ponavljanje pa je utrujajoče za ostale pevce. Pa se med njimi že pojavlja tudi „utrujenost“, kot posledica petnajstletnih prizadevanj?

Avgust Potočnik: „Seveda, saj se staramo! Včasih smo rahlo utrujeni, vendar kljub vsemu še vedno prevladuje veselje do petja. Sam pojem že dobrih trideset let, veliko vaj je za mano, veliko odrekanih, a tudi veliko lepega. Ni mi žal, nikoli še nisem pomislil na to, da bi nehal. Če mi bo zdravje dopuščalo, bom pel še!“

Oktet Tosama prepeva v glavnem slovenske narodne pesmi, zelo so jim všeč koroške narodne pesmi, partizanske pesmi, zapojejo pa tudi kakšno lepo zvenečo dalmatinsko ali makedonsko. V svojem programu imajo tudi žalostinke, saj redno pojejo na pogrebih aktivnih in upokojenih članov Tosame.

Priznanja in pokali, ki jih imajo kar lepo število, je velika spodbuda za njihovo nadaljnje delo. Najbolj pri srcu sta jim že omenjeni Zlati šentjernejski petelin in Občinsko priznanje ob 10-letnici delovanja.

O njihovi priljubljenosti priča tudi dogodek, ki se ga vsi radi spominjamo. Po zaključku nekega nastopa so se odpravili k Repovžu, da se malo okrepčajo. Seveda so tam tudi zapeli. Slišala jih je večja družba in jih zaprosila, če bi jim zapeli par pesmi. Privolili so in ugotovili, da „družbo“ sestavljajo sami znani občinski može z gostoma Sergejem Kraigherjem in Lidijo Šentjunc. Zapeli so jim tri pesmi in se vrnili za svoje mize, nakar so presenečeni ugotovili, da je njihov račun že poravnani.

Za zaključek pa bi povprašali Avgusta Potočnika za načrte za naprej.

„Poglavitni načrt je obdržati oktet na sedanji ravni. Videli pa bomo, kako bomo zmogli. Letos bo precej dela zaradi 15-letnice in priprav na Šentjernejsko srečanje. Radi bi posneli tudi radijsko oddajo, kar pa bo verjetno prišlo na vrsto šele v jeseni. Dela je precej, vendar ob taki resnosti pevcev ni razloga za skrb, da načrtovanega ne bi mogli izpeljati.“

Pa še to: Ob njihovi 15-letnici bo 20. aprila 1985 v Delavskem domu na Viru ob 19. uri koncert, na katerem bodo poleg okteta Tosama nastopili še gostje:

— Oktet bratov Pirnat, Rudarski oktet iz Velenja, Domžalski oktet, Stobljanski oktet, Koroški akademski oktet.

Marjana LUBINIČ

VABILO

Stobljanski oktet vas ob 10. letnici delovanja vabi na slavnostni koncert, ki bo v petek, 19. aprila ob 20. uri v Kinodvorani Domžale.

V programu bodo sodelovali kot njihovi gostje: Oktet bratov Pirnat, Dolenjski oktet iz Novega mesta in oktet Lesne iz Slovenj Gradca.

Povezovala bo Marina Rugelj!

PRISRČNO VABLJENI!

Krležov »Petrica Kerempuh« se je rodil na Viru

28. januarja so minila štiri leta, odkar je v Zagrebu umrl Miroslav Krleža, velikan hrvatske in jugoslovanske književnosti. S svojim delom in življenjem je dal pečat svoji dobi: bil je njena kritična zavest. Njegovo delo in življenje je brezobzirno služilo resnici, zato je bil krivica v svojih ostrih polemičnih spisih. Njegova kritika zgodovine je pričujoča v vseh njegovih dleih; je ostra podoba razmer in hkrati obtožba. Zaradi tega so ga vsi zapustili, celo skrajna levica. Leta 1935 mu niso hoteli nikjer ničesar natistniti. Nekateri so mu očitali celo, da je odpadnik in proti proletariatu. V tej stiski je nekaj časa molčal, toda ves čas je ustvarjal. Takrat so nastajale Balade Petrice Kerempuha, v katerih je odgovoril svojim nasprotnikom in tedanjim razmeram.

Nad vse zanimivo je, da so mu to knjigo natisnili v Veitovi tiskarni na Viru. Najbolj imenitno pa je to, da mu je ta zbirka pesmi čez noč dvignila ugled. Posebno rojake je tako pretresel s svojimi globoko občutenimi narodnimi in socialnimi baladami, da so se na Hrvaškem kar trgali za knjigo. Poslužil se je hrvaške zgodovine in iz nje je meril tudi na sodobnost. Balade so bile čisto nekaj novega in nenavadnega. Napisane so v kajkavskem narečju, polne so tragičnega in obešenjaškega humorja. Njegov Petrica Kerempuh, ki je Krleža sam, izraža svojo stisko:

Gdo plašča nezna z vetrom obarnuti, mora kak sveča na vetru vtarnuti.
(Petrica i galženjaki)

Krleža se je poskušal izogniti cenzuri in zvižoč so mu pomagali izpeljati tedanji napredni slovenski književniki. Najprej je nekaj pesmi izšlo v Ljubljanskem zvonu, na vsi moč pa so se njegovi slovenski prijatelji trudili, da bi izšla celotna zbirka. Juš Kozak, ki je bil takrat urednik Ljubljanskega zvona, je navdušil Silvestra Škerla, založnika Akademске založbe, da bi izdal Krležovo zbirko pesmi. Toda tudi v Ljubljani jih je bilo zelo tvegano izdati. Vseeno se je založnik pogumno lotil dela in poskrbel je tudi za lepo opremo knjige, ki se je ujemala s hrvaško kajkavščino in z razpoloženjem Krleževe poezije. Pesmi so opremljene z inicialkami iz Abecede mrtvaškega plesa (Totentanz Alphabet), ki je delo nemškega renesančnega slikarja Hansa Holbeina mlajšega, in z dekorativnimi motivi iz starih tiskov 16. in 17. stoletja. Tiskanje pa je prevzela Veitova tiskarna na Viru, ki je slovela po tem, da je pogumno tiskala

mnoge sporne zadeve in jih oddala v pregled šele, ko so bile knjige že razprodane. Nekaj podobnega se je zgodilo tudi s Krleževimi Baladami. Izšle so v lepem dobarvnem tisku z ročno stavo in na domačem papirju. Knjiga je danes velika dragocenost in bibliografska redkost.

Zbirka je srečno izšla, vendar je zanjo zvedela ljubljanska policija, ki je o tem obvestila prosvetni oddelek banke uprave. Na vsi srečo pa je bil tam referent književnik Albert Širok, ki je kasneje tudi popisal, kako je potekalo reševanje tega dopisa, ki je zahteval, da morajo prepričati izdajao Krleževe knjige. Albert Širok je poklical Silvestra Škerla, ki mu je povedal, kje tiskajo to knjigo in mu je iz nje citiral tudi nekaj odlomkov pesmi. Zmenila sta se, da bo poskušal zadevo vsaj zavleči, tačas pa naj knjige čimprej razprodajo in poskrrijejo.

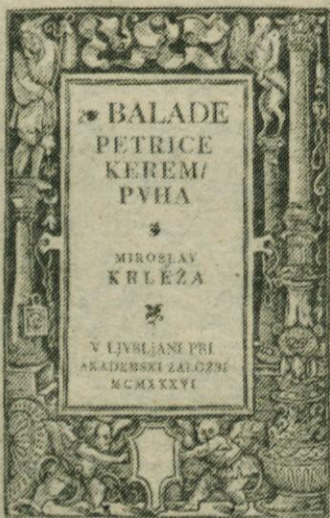
Knjige niso tiskali ilegalno, zato je zaradi tiskovne svobode niso smeli prepovedati pred izidom. O tem so prepričali tudi načelnika prosvetnega oddelka in tako so sporočili tudi upravi policije. Izgovarjali so se tudi na pisateljev ugled, da ne bi prišlo do kulturnega škandala.

Ko so Balade izšle, so pisмено zahtevali en izvod in tako se je stvar zavlekla za en teden. Potem so morali zbirko predelati in napisati poročilo, kar je spet trajalo več kot teden dni. Potem je Širok z zvižoč prepričal načelnika, da se bodo najlaže izognili kulturni sramoti, če vprašajo za mnenje bansko upravo v Zagrebu. Hrvatje so na slovenske spise odgovorili z veliko zamudo ali pa sploh niso odgovorili, zato je pisal v slovensčini. Več kot čez mesec dni so jim odgovorili, tačas pa je bila knjiga že razpro-

dana. Njegovi rojaki so jo dobesedno razgrabili. Petrica Kerempuh jim je robato in naravnost povedal vse, kar je videl narobe, zvil se je v plašč hrvaške zgodovine in protestiral proti vsemu, kar je tlačilo njegove rojake v blato in jim jemalo dostojanstvo. Petrica je nekakšen ljudski pavliha, ki razmišlja o nadlogah preprostega človeka. Balade so pisane po ljudskem vzoru, ne le po vsebini, marveč tudi po obliki in humorju. Vsebinsko zajemajo najbolj tragične odlomke iz hrvaške zgodovine; govorijo o okrutnih bojih s Turki, s fevdalci, o hrvaško-slovenskih puntarjih, o bojih s posvetno in cerkveno gosposko.

Ponosni smo lahko, da je tako visoko umetniško delo zagledalo beli dan prav na domžalskem območju in obenem Krleža rehabilitiralo ter mu omogočilo nadaljnje delovanje na publicističnem in književnem področju. Hkrati pa spet lahko prisluhnemo otožni kerempuhovski pesmi, saj govori tudi današnjemu času in družbi ter slehernemu občanu, naj se bori za prastare človeške vrednote in naj nastopa proti vsemu, kar ruši človekovo dostojanstvo.

Marija CVETEK

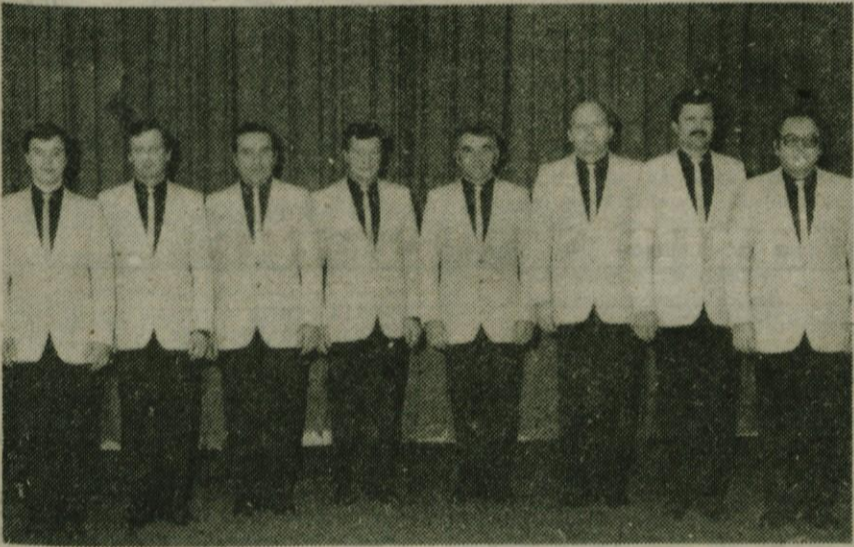

Deset let stobljanskega okteta

V Stobu, zahodnem delu Domžal, so prepevali že pred več kot šestimi desetletji, saj je bil že leta 1920 ustanovljen Moški pevski zbor Pridavka. Kasneje se je iz tega zbora razvil Pevski zbor Domžale – 1924, ki je neprekinjeno deloval do 2. svetovne vojne.

Stobljanski oktet od leta 1974, ko je pričel s svojim delovanjem, nadaljuje tradicijo slovenske pesmi v Stobu. V njihovem obdobju delovanja so jih vodili Ernest Kvartič, Karel Leskovec in Jože Dolinar, ki jih pri delu usmerja od leta 1980 do danes. Oktet je prvič zapel na proslavi dneva republike v kulturnem domu Trzin novembra 1974. Potem pa so se nastopi vrstili.

Nastopali so na pevskih revijah, številnih otvoritvah razstav, na mnogih proslavah krajevnih skupnosti, na spominskih svečanostih in obletnicah delovnih kolektivov. Od leta 1977 dalje so vsako leto sodelovali tudi na srečanju oktetov v Šentjerneju in lansko leto bili tudi z ZKO in DPD Svoboda Ihan organizatorji področnega srečanja v okviru te prireditve.

Stobljanski oktet ob 10-letnici sestavljajo (od leve proti desni): Tone Hribar, Tone Pavlin, Andrej Zalokar, Slavko Janžekovič, Drago Tavčar, Andrej Medic, Jože Fugger, Jože Dolinar (vodja).

Ob jubileju pripravljajo slavnostni koncert v kinodvorani Domžale, na katerega bodo povabili tudi svoje dolgoletne prijatelje: Oktet bratov Pirnat, Dolenjski oktet iz Novega mesta in oktet Lesne iz Slovenj Gradca. Izdali bodo tudi brošuro, v kateri bo prikazano njihovo dosedanje delo. Gradivo zanjo je zbral nepogrešljivi Tone Ravnikar.

Ob jubileju so jim pri organizaciji slavlja pomagali tudi številni posamezniki, obrtniki in delovne organizacije ter seveda ZKO Domžale in Kulturna skupnost Domžale. Vsem se zahvaljujejo in upajo, da bodo njihovo zaupanje potrdili z nadaljnjimi leti uspešnega dela.

Cveta Zalokar Oražem

Cicibanova urica

Pravljica Marjetka HOSTA bo cicibanom pripovedovala pravljico ZAJČKOVA HIŠICA v torek, 23. aprila ob 17. uri v prostorih knjižnice v Domžalah. Cicibani bodo tudi zapeli o zajčku in naredili lepljenko zajčka.

Starši, zdaj, ko ni babic, ki bi pripovedovale pravljice, ne pozabite na Cicibanovo urico!

Županova Micka v Lukovici

28. decembra 1789 je bila v ljubljanskem stanovskem gledališču prvič predstavljena „Županova Micka“, katere avtor Anton Tomaž Linhart je pri njeni postavitvi sodeloval kot režiser in šepetalec ter z amaterskimi igralci, med njimi je bila večina njegovih prijateljev in znancev, dosegel sijajen, edinstven uspeh. Kdo ve, če kdo ve, kolikokrat je bila odslej Županova Micka že gostja najrazličnejših amaterskih in manj amaterskih odrov, koliko salv smeha in zadovoljnega ploskanja so bili deležni Jaka, pa Anže in Micka, kolikokrat so se gledalci zadovoljno nasmehili ob „hudi“ žej Glazka in prizadevanjih Tulpenheima in Monkofa ter zaploskali prevarani Šternfeldovki.

Približno po 195 letih pa je Županova Micka s svojim iskrihim humorjem in nekaterimi še danes aktualnimi bodicami, priromala tudi v Lukovico in v izvedbi Kulturno umetniškega društva Janko Kersnik, pod režiserskim vodstvom Danijela Potočana, ki je pripravil tudi sceno (izdelala sta jo Drago Jerman in Franci Capuder), doživela svojo premiero 8.3.1985. To je bilo obenem tudi darilo vsem ženam, ki so prireditev obiskale in verjetno si nobena izmed njih ni mogla želeti lepšega darila.

Ivanka Ravnikar, ki je igrala Micko, je bila prisrčna, njen oče Jaka (igral ga je Milan Grošelj) je ugajal, tudi Jaka Hudoba v izvedbi Njka Urbanije je bil gledalcem všeč, pa vendarle lahko zapišemo, da je bil „mestni“ del v izvedbi Toneta Gosti-

ča, Nika Capudra in Stanka Pelca boljše. Že ob samem prihodu na oder so med gledalci zaradi pojav, pa tudi kostumi, ki jih je pripravila Sonja Jamšek, so prispevali svoje, zbujaši med gledalci smeh in nič manj smešne komentarje, pa tudi njihovo „menca-nje“ z rokami in nogami je naletelo na

odobranje. Zlasti prepričljiv je bil Stanko Pelc v vlogi zapitega pisarja Glazka. Omeniti moramo tudi Vero Avbelj, ki se je predstavila kot Šternfeldovka in odločno prispevala k razpletu komedije.

Sicer pa se je dramska skupina predstavila kot dobra celota, v kateri nekateri igralci skoraj blestijo, zapišemo pa lahko, da je bila to zelo uspešna predstava, za katero je glasbo napisal Lado Jakša, medtem ko je bila organizacija v rokah Tomaža Boleta.

Prepričani smo, da bo Županova Micka v izvedbi KUD Janko Kersnik razveselila še marsikoga.

V. V.

Kulturni koledar

Četrtek, 11.4. ob 18.00 uri na Osnovni soli Vencija Perka v Domžalah – Občinska revija mladinskih zborov.

Petek, 12.4. ob 20.00 uri v Kinodvorani v Domžalah – A.T. Linhart: Županova Micka, gostuje KUD Janko Kersnik Lukovica.

Sobota, 13.4. ob 19.00 uri v Kulturnem domu v Ihanu – A.T. Linhart: Županova Micka, gostuje KUD Janko Kersnik Lukovica.

Sobota, 13.4. ob 20.00 uri v Zadržnem domu v Lukovici – Občinsko srečanje moških in ženskih pevskih zborov.

Nedelja, 14.4. ob 18.00 uri v Partizanskem domu v Moravčah – Občinsko srečanje mešanih pevskih zborov

Petek, 19.4. ob 20.00 uri v Kulturnem domu v Mengšu – A.T. Linhart: Županova Micka, gostuje KUD Janko Kersnik Lukovica.

Petek, 19.4. ob 20.00 uri v Kinodvorani v Domžalah – Koncert ob 10-letnici Stobljanskega okteta.

Sobota, 20.4. ob 20.00 uri v Delavskem domu na Viru – Koncert ob 15-letnici okteta Tosama.

Filmski festival v Radomljah

Fotokino klub Mavrica je v soboto 9. marca pripravil filmski festival, ki ga je posvetil 40. obletnici osvoboditve, kulturnemu prazniku in dnevu žensk.

Filme so v kulturnem domu začeli prikazovati že ob dveh in v triurnem programu so si gledalci lahko ogledali najpomembnejše dogodke lanskega leta v naši občini. S kamero so mavričarji obiskali mnoge kraje od Dešna do Trzina in Moravč do Rov. Kot je za slovenski film že značilno, si je popoldansko projekcijo ogledalo le kakih petdeset gledalcev.

Potem je bil na vrsti enourni prikaz filmov slovenskih klubov. Obiskovalci so lahko ocenili, da je amaterski film po krivici zapostavljen.

Zvečer se je v dvorani zbralo kakih dvesto gledalcev. V krajšem kulturnem programu je nastopil novoustanovljeni mladinski mešani oktet iz Radomej in kitaristki. Pokrovitelj festivala je bila Kulturna skupnost Domžale in Jernej Lenič, njen predsednik, je v govoru predstavil pomen filmske umetnosti in Mavrice za našo občino. V imenu Fotokino zveze

Slovenije je festival pozdravil Gorazd Lozar.

Skozi projektor je potem stekla

Festival je v imenu pokrovitelja Kulturne skupnosti Domžale pozdravil in odprl Jernej Lenič.

lanskoletna bera filmov. V klubu so jih posneli 16: Od cveta do cveta (vrsta lepih posnetkov o cvetju in žuželkah), 100 let mengeške godbe, Dedek Mraz prihaja (novoletni spored v Domžalah), Bala (star običaj o prevozu nevestine bale), Ostani z nami (video o duu Unikar), Dubrovnik (o sindikalnem izletu na Jadran), Lepa Vida (zanimivo in svojsko videnje Prešernove pesmi), 100 let domžalske godbe, 1. september (vsakdan malega človeka), Dan narodnih noš v Kamniku, Lukova bolnica (dokumentarnoigrani film o partizanski bolnišnici Triglav na Kolovcu), Prvomajska badnica, Ugaslo ognjišče (umiranje domačije), Utrip (o in z olimpiade v Sarajevu), Praznik pihal (duhovita samironija), Pohod (spremljanje mladih na Poti tovarštva in spominov od Trojan do Radomej in podelitev značk.

Po projekciji je bila okrogla miza o položaju amaterskega filma, festivalu in delu FKK Mavrica. Posebna komisija je pod vodstvom Vlastje Simončiča prikazane filme tudi ocenila.

Igor Lipovšek

Čestitke ob 25-letnici pevskega zbora Janez Cerar so bile na svečani jubilejni prireditvi namenjene zlasti in predvsem pevcem ter pevovodji Stanetu Habetu. Na fotografiji: Jernej Lenič in Slavko Pišek čestitata v imenu Kulturne skupnosti in Zveze kulturnih organizacij.

Zbor – jubilar – »Janez Cerar« je zapel tudi nekaj skupnih pesmi z ženskim pevskim zborom, spregovoril pa je tudi domžalski župan Karel Kušar.

Pred dnevi se je mudila na poslovnem obisku v S. Giovanni al Natone delegacija domžalske občine, ki jo je vodil predsednik SO Domžale Karel Kušar. O poslovnih vidikih povezovanja Heliosa v Italiji bomo objavili daljši prispevek v naslednji številki.

Pomladni obeti NK Domžale

O tekmovalnih rezultatih pionirjev, kadetov, mladincev in članov nogometnega kluba Domžale v jesenskem delu tekmovalne sezone 84/85 smo že poročali. Sedaj tik pred začetkom spomladanskega dela prvenstva nas seveda najbolj zanimajo možnosti članske ekipe, da se z osvojitvijo prvega mesta v OCL – zahod, uvrsti v 1. slovensko nogometno ligo, t.j. med štirinajst najboljših nogometnih moštev v republiki ob drugoligaških Olimpiji in Mariboru. Pripravljenost ekipe, ki po jesenskem delu prvenstva zaostaja samo eno točko za prvouvrščenim, je primerna, še posebej glede na zagonske težave v novih garderobah, zaradi katerih je bilo nekaj treningov neuspešnih.

Ekipo, ki je z eno izjemo sestavljena izključno iz fantov doma iz naše občine, ima ob ugodnem razporedu tekem (šest doma in pet na tujem), dejansko realne možnosti za prvo mesto. Največji konkurenti v boju za vrh so renomirane ekipe NK Stol, Ljubljana in Medvode. Igralsko je ekipa okrepljena. Novi igralci Bukovec, Medved, Klep in Upelj so se dobro ujeli z ostalimi igralci. Žal pa ima ekipa velike težave s poškodbami, tako da še vedno ni jasno, s katerimi igralci bomo startali na prvi prvenstveni tekmi z NK Usnarjem, ki bo dne, 31.8.1985 v Domžalah.

Tudi ostale selekcije so se vestno pripravljale na nadaljevanje prvenstva. Uspeli smo okrepiti trenerski kader z novima trenerjema mladincev, ki jih sedaj vodi znani bivši nogometaš Ljubljane Džaferović in kadetov. Te trenira sedaj bivši igralec državne reprezentance, Crvene zvezde in Manchester Uniteda, Nikola Jovanović. Trenerja članske in pionirske ekipe Dimitrije Srbu, bivši igralec in trener Olimpije ter marljivi Bogo Deisinger s svojim delom nadaljujeta.

Izkušeni in priznani nogometaši Srbu, Džaferović in Jovanović so mnenja, da nikakor ni mogoče sprejeti trditve, da so naši fantje manj nadarjeni za nogometno igro kot njihovi vrstniki v drugih republikah. Problem je v slabših pogojih dela in manjšem številu treningov.

Vse ljubitelje nogometa v Domžalah pozivamo, da v večjem številu kot doslej, prisostvujejo našim tekмам in s športnim navijanjem pripomorejo k večjim tekmovalnim uspehom.

NK Domžale

Trener NK Domžale, Dimitrije Srbu

STRELSKE NOVICE:

PIONIRKE TRZINA REPUBLIŠKE PRVAKINJE

V nedeljo, 17. marca je bilo v Murski Soboti republiško prvenstvo za pionirke in pionirke v streljanju s serijsko zračno puško. Na tem tekmovalju so uspešno nastopile pionirke SD Tine Kmetič iz Trzina, ki so osvojile naslov republiških prvakinj. Ekipo so sestavljale mlade strelke, ki so prvič nastopale na republiškem prvenstvu: Karla HABAT, Irena PERNE in Tatjana MUSIČ. Najbolj je presenetila 12-letna Karla Habat, ki je osvojila 4. mesto med posameznicami.

Ekipo pionirjev v postavi Božo HABJAN, Damijan KLOPČIČ in Boris PATERNOST je osvojila 2. mesto. Med posamezniki je bil Božo Habjan četrti. Obe ekipi sta izpolnili normo za državno prvenstvo, ki bo v Samoboru.

ANDREJ PERNE – DRUGI NA REPUBLIŠKEM PRVENSTVU ZA ZLATO PUŠČICO

Na letošnjem republiškem prvenstvu za zlato puščico, ki je bilo v soboto, 23. marca v Ljubljani, je odlično nastopal Andrej Perne, ki je med 111 finalisti s 564 krogi osvojil 2. mesto. Andrej je v odlični formi, saj je zmagovalec občinske in regijske zlate puščice, v prvi republiški ligi pa je osvojil 2. mesto.

POKAL „CASINO“ V TRZIN

V Portorožu je bilo 16. marca 2. tradicionalno tekmovalje v streljanju za pokal „Casino“. Med 17 ekipami, med katerimi so bili tudi letošnji republiški prvaki lige strelci iz Nove Gorice, je bila najuspešnejša ekipa iz Trzina. V ekipi so nastopili Perne Andrej s hčerko Andrejo, ter Dušan Habat. Med posamezniki je zmagal Andrej PERNE, ki je nastreljal 379 krogov, kar je za krog bolje od državnega rekorda. Andreja je bila s 362 krogi najboljša med posameznicami.

F. BREČKO

Program izletov v letu 1985

- April**
20. Trimski pohod Rašica 85 P.D. Mengeš Ahčin Tone
21. B'agovica, Limbarska gora – Vesel Franci, Grilj Marjan
27. Po poti spominov NOB Domžale – Vulkan Jure.
- Maj**
5. Zasavska Sv. gora – Lavrič Ivan
12. Spominski pohod Blegoš – Poje Zvone
19. Kum, Zasavje – Lavrič Ivan
19. XV. planinski tabor ljubljanskih planincev – Poje Z., Prelovšek M.
- Junij**
16. Žirovnica Ajna (varstvo narave) – Vesel Franci, Grilj Marjan
22. Delovna akcija na Veliki Planini – Pirc Rajko
- Julij**
14. Kamniški vrh – Poje Zvone, Štiftar Loni
20., 21. Kamniško sedlo, Korošica – Prelovšek Maks
- Avgust**
17., 18. Slovenj Gradec, Solčava – Prelovšek Maks
31., 1./9., Triglav – Prelovšek Maks
- September**
8. Dan slovenskih planincev Rogla 85 – Lavrič Ivan
21. Delovna akcija na Veliki Planini – Kocmur Jože
- Oktober**
5., 6. Komna, Lanževica – Poje Zvone
13. Renke, Povšnik, Ostrž Zagorje – Pečnik Joži
20. Izlet v neznano – Prelovšek Maks, Vesel Franci
- November**
29. Po poti spominov NOB Domžale – Vulkan Jurij, Ahčin Tone
- December**
Pohod na Kostovsko planino – Poje Zvone.
Podrobnejša obvestila o izletih pa najdete v omarici PD Domžale, ki je poleg občine.
Planinsko društvo Domžale ima sedaj nove prostore in sicer v Domu športnih organizacij, Kopalniška ulica (poleg restavracije Repovž). Uradne ure so do nadaljnjega ob sredah od 19. ure do 19.30 ure.

Posnetek s predstavitve dejavnosti domžalskega TVD Partizana, ki se ga prizadevni člani pripravili ob 8. marcu, dnevu žensk.

Telesnokulturni delavci v TVD Partizan Domžale

VABIJO NA OBCNI ZBOR

V domžalskem TVD Partizanu poteka letoletna, pestra športna aktivnost, ki je posvečena v prvi vrsti rekreativnim ambicijam mnogim Domžalčanom vseh starosti. V tem društvu se udeležujejo tako najmlajši, kot oni, ki jim pravimo veterani.

Bogato letoletno delo so pred nedavnim predstavili v sklopu prireditve ob 8. marcu; o tej predstavitvi delovanja in aktivnosti pa smo objavili tudi krajšo fotoreportažo. Kot vsako leto tudi letos pripravljajo LETNI OBCNI ZBOR na katerem bodo pregledali delovanje minulega obdobja, prebrali ustrežna poročila, pregledali finančno poslovanje, začrtali pa bodo tudi delo za naprej.

Na letnem občnem zboru, ki bo v ponedeljek, 15. 4. 1985 ob 19. uri v osnovni šoli Šlandrove brigade, bodo izvolili tudi nove organe društva in začrtali okvire svojih dejavnosti v prihodnjem obdobju.

Ker gre za množično telesnokulturno organizacijo, delavci v domžalskem Partizanu vabijo občane, da se njihovega občnega zbora udeležijo, pa tudi, da se kasneje vključijo v njihove vrste.

Na občnem zboru si bodo navzoči lahko ogledali film o aktivnostih Partizana, ob tej priložnosti pa bodo podelili tudi interne pohvale in priznanja.

Domžalski šah v letu 1984

Preteklo leto, kakor že mnoga prejšnja, je bilo za domžalske šahiste zopet uspešno. Poleg lepo uspešnih prireditev: III. memorial IVA SONCA in XXI. spominskega turnirja Hering-Zupančič, smo izvedli ali se udeležili cele vrste tekmovalj. Naj osvetlimo na kratko nekatere dosežke. Nadaljujemo z rednimi mesečnimi hitropoteznimi turnirji, ki se vršijo vsako drugo nedeljo v mesecu, in ki se jih udeležijo močni šahisti iz ljubljanskega, kamniško-domžalskega področja, Kranja in drugih krajev naše ožje domovine. Trdimo lahko, da smo z uvedbo kvalitetnih hitropoteznih turnirjev pred mnogimi leti bili vzor in našli mnogo posnemačev, saj se je hitropotezni šah zelo razmahnil po Sloveniji. V preteklem letu sta največkrat zmagala VOŠPERNIK iz Ljubljane in Marjan KARNAR iz Duplice.

Šah pa se ne igra samo na kvalitetni ravni. Ze zelo dolgo v Domžalah prirejamo pionirska prvenstva osemletk. Za vsako šolo nastopajo ekipe pionirjev in pionirk na 4 deskah. Lanski zmagovalci so bili naslednji: St. pionirji: OŠ Radomeljske čete Preserje med 7 ekipami.

Ml. pionirji: OŠ Jurij Vega Moravče med 6 ekipami.

St. pionirke: OŠ Vencija Perka Domžale pred OŠ M. Koželje Ob.

Ml. pionirke: OŠ Radomeljske čete Preserje med 3 ekipami.

V nadaljnjem tekmovalju v ljubljanski regiji so se najbolje izkazali st. pionirji iz OŠ Radomeljske čete. 2. mestom zelo lep uspeh pa je dosegla mlajša pionirka SARADENOVA (V. Perka), ki je bila prav tako druga.

V sindikalnem šahu je na delavskih športnih igrah nastopilo 8 ekip, kar kaže, da se zanimajo za šah v delovnih organizacijah spet povečuje. Zaenkrat Papirnica Količevo še nima prave konkurence, drugo mesto je osvojil Helios, tretje pa Mlinostroj.

Papirnica Količevo pa je na republiškem sindikalnem prvenstvu med 38 ekipami zasedla odlično 4. mesto. K uspehu je

največ pripomogel IVACIČ, ki je na prvi deski zbral kar 9 točk od 11 možnih, med drugim je premagal tudi mojstre KRŽIŠNIKA, OSTERMANA in MENCINGERJA.

V okvir prireditev v počastitev občinskega in krajevnega praznika Domžal smo izvedli več lepo uspešnih tekmovalj.

Srečali smo se z močno dansko ekipo NARESUNDBY, s katero vzdržujemo dolgoletne prijateljske stike, in se razšli s težko priborjenim neodločenim izidom 5 : 5. Naj zabeležimo, da so Kamničani z njimi izgubili kar 8 1/2 : 1 1/2, Maribor pa jih je tesno premagal 5 1/2 : 4 1/2.

Turnirja krajevnih skupnosti se je udeležilo 6 ekip, prva pa je bila KS Slavka Šlandra Domžale 16 t pred KS Radomlje 15 t, KS Mengeš 10 t itd. Na hitropoteznem turnirju je zmagal IVACIČ (Sl. Šlander). Na dvoboju Domžale : Kamnik po ševeniškem sistemu na 11. deskah (vsak igralec se sreča z vsemi nasprotniki) smo bili uspešnejši 66 : 55.

Tradicionalni množični dvoboj Gorenjska : Domžale + Kamnik na 50 deskah smo tokrat občutno izgubili z rezultatom 72 : 28. Vzrok visokemu porazu je bila neupravičena odsotnost šahistov iz Kam-

nika. Tako je v skupnih srečanjih rezultat 5 : 4 za Gorenjsko.

Da je domžalska ekipa na 4 deskah še vedno ena najmočnejših Sloveniji je dokazala na republiškem finalnem tekmovalju za Titov pokal. V švicarskem sistemu 5 kol so Domžalčani med 18 ekipami odigrali najmočnejši turnir, imeli so najvišji Buchholz koeficient, ki pomeni seštevek točk, ki so jih dosegle ekipe, s katerimi so se srečali. Premagali so prvouvrščeni Maribor, igrali neodločeno z drugouvrščeno Iskro in zasedli 3. mesto.

Tudi v republiški ligi je ekipa, ki jo sestavlja 6 članov, 2 članici in 2 mladincev zasedla med 10 ekipami 2. mesto (54 1/2 točk) za Murko (Lesce), prav tako bivšim drugoligašem, ki je zmagala z 56 točkami. Lepe uspehe so na prvenstvenih tekmovaljih dosegli tudi posamezniki. Tako se je Leon MAZI z zmago na kvalifikacijskem turnirju prebil na slovensko prvenstvo in zasedel odlično 3/4 mesto. Med članicami je bila KOŠIRJEVA tretja, med 48 mladinci pa BRUNŠEK deseti.

Posebno viden uspeh je dosegla naša dolgoletna in poštvalna članica PAVLA KOŠIČ, ki je na 37. državnem prvenstvu v Prnjavorju dosegla mojstrski naslov. Delila je 2. mesto s 7 točkami med 12 igralkami (1. 4,5 M.6MK) in tako kronala svoja dolgoletna šahovska prizadevanja, zato ji velja še čestitke z željo, da bi ostala tako priznana še tudi v naprej.

Prav hudo preizkušnjo pa je Pavla prestajala že na 37. državnem prvenstvu v Cazinju, kjer se ni mogla vidneje uvrstiti. Še enkrat se je pokazalo, da se amaterski pristop slovenskih šahistov in šahistk ne more enakovredno kosati s profesionalizacijo šaha v jugoslovanskih razmerah. Naši šahisti in šahistke Bajec, Mazi, Ivačić, Vavpotič, Koširjeva, Lapova pa so se lansko leto izkazali tudi v reprezentanci Slovenije, ki je merila moči z Avstrijsko Štajersko in na turnirju republik in pokrajin „Bratstvo in enotnost“.

Stane LAZNIK

Mali oglasi

Vzamem v najem delavnico cca 50 m² na lokaciji Mengeš, Trzin, Domžale. Ponudbe pod šifro: „Pomlad 85“.

Kovinostrugarju nudim zaposlitev. Plača po dogovoru in učinku. Kaplja, Radomlje, Šlandrova 2.

Iščem popoldansko delo – šivanje drobnih predmetov. Naslov v uredništvu.

Zaposlim ključavničarja in delavca. Košir Vido, T. Tomšiča 12, Domžale.

Prodajalce knjig, priročnikov, iščemo za področje Slovenije. Napišite kratak življenjepis – prednost imajo kandidati z osebnim vozilom. Ponudbe pod „April“.

MILAN MOČNIK

SLAMNIKARSKA 20 b
61234 MENGEŠ

strojno čiščenje talnih oblog

Cenjene stranke obveščam, da sem svojo obrtno dejavnost preselil iz Domžal v Mengeš, Slamnikarska 20 b. Še naprej nudim kvalitetno čiščenje vseh vrst talnih oblog (titsona, tapisona, preprog, marmorja, PVC) in oblazinenega pohištva na vašem domu ali prevzajem večje poslovne prostore po ugodni ceni.

Prelovednja in montaža ventilacijske opreme
napeljava strojnih instalacij

VINKO PETEK

61218 KOMENDA
Križ 24 a
Tel. (041) 841-115

Takoj zaposlim KV kleparja, po možnosti z znanjem na prezračevalnih napravah.

Za varstvo dveh malčkov (fantkov) v urejeni družini v novi hiši v Domžalah iščemo skrbno žensko. Plačilo po dogovoru. Naslov v uredništvu.

Ob boleči izgubi našega dragega očeta, dedka, brata, svaka in strica

TONETA KRALJA

izrekamo najglobljo

ZAHVALO

vsem, ki ste nam v težkih trenutkih izgube kakorkoli stali ob strani, nam v pisni ali ustni obliki izrekli sožalje, darovali cvetje in pokojnika spremili na poslednji poti.

Posebno zahvalo dolgujemo osebju Doma upokojencev Domžale, GD Trzin, nekdanjim sodelavcem ŽITA, godbi, pevcem, govorniku, dobrim sosedom in župniku za opravljen obred. Še enkrat iskrena hvala.

Vsi njegovi.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega moža in očeta

prof. ANTONA BUKOVCA

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom, sodelavcem in znancem za ustne in pisne izraze sožalja, za spremstvo ob njegovi zadnji poti ter darovane vence in cvetje. Še posebej se zahvaljujemo vsem, ki so nam pomagali v najtežjih trenutkih. Posebno zahvalo smo dolžni dr. Švoljšku in vsem patronažnim sestram ZD Domžale za dolgoletno skrb, pomoč in nego.

Zahvaljujemo se za poslovilni govor ob odprtem grobu, Branetu Zajcu – ZTKO Domžale, OŠ Šlandrove brigade, ZZB NOV, vsem društvom, organizacijam, DO, g. župniku za lepo opravljen pogrebni obred in ostalim. Posebno se zahvaljujemo tudi Emi Bunc za vso pomoč in Emi Novak za topel zapis v Občinskem poročevalcu.

Vsem še enkrat iskrena hvala.

Vsi njegovi.

Domžale, marec 1985

ZAHVALA

Ob teži in boleči izgubi naše nadvse drage in ljubljene mame, babice in prababice

MARIJE COLNAR

bivške gostilničarke Matičkove mame iz Trzina

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem za izrečeno sožalje ustno ali pismeno, darovano cvetje in številno spremstvo na njeni zadnji poti. Iskrena hvala dr. Pevcu za dolgoletno zdravniško pomoč, patronažni sestri Ivi Zagar, organizaciji ZB Trzin, tov. Adi Lovše za lepe poslovilne besede. Enako se zahvaljujemo g. župniku za tople tolažilne besede in lep pogrebni obred.

Vsi njeni.

ZAHVALA

Ob smrti našega moža, očeta, starega očeta, pradedna in brata

JAKOBA ŠINKOVEC

Mediškovega ata iz Depale vasi

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, znancem in predvsem sosedom za vsestransko pomoč in vsem za izrečeno sožalje.

Hvala vsem, ki ste ga v tako velikem številu spremili na njegovi zadnji poti, mu darovali cvetje in vence.

Posebna zahvala dr. Zenkovičevi in patronažni sestri Vidi, ki sta mu lajšali trpljenje v tej teži in hudi bolezni, hvala tudi celotnemu osebju Zdravstvenega doma Domžale.

Hvala tudi pevskemu zboru Janeza Cerarja iz Domžal in kaplanu za opravljen pogrebni obred.

Vsi njegovi.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše ljube še ne 25. letne mamice, žene, hčerke, sestre in tete

MOJCE CERAR, roj. MRVA

iz Imenj pri Moravčah

se zahvaljujemo vsem sosedom, sorodnikom, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje ob njeni smrti ter tako številno spremstvo na njeni zadnji poti. Celotnemu kolektivu INDUPLATI Jarše in MLINOSTROJU Domžale se zahvaljujemo za vso pomoč in vsem, ki ste njen prerani grob zasuli s cvetjem. Zahvalo izrekamo pevcem iz Moravč in Vač ter g. župniku za lep pogrebni obred, govornikoma za poslovilne besede ob odprtem grobu in vsem ostalim, ki ste nam kakorkoli pomagali v težkih urah, ko smo jih preživljali, ko nam je kruta usoda iztrgala iz naše srede drago Mojco.

Zalujoči: vsi njeni.

ZAHVALA

Ob izgubi naše drage

IVANE PETERKA
roj. DIMC

Svetinove mame iz Štude

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem za izrečena sožalja in darovano cvetje. Hvala vsem, ki ste jo v tako velikem številu pospremili na njeni zadnji poti.

Posebno se zahvaljujemo zdravniku dr. Milanu Bankotu za zdravniško pomoč, gasilskemu društvu Študa, tov. Antonu Trpinu za poslovilne besede, pevcem, domžalski godbi ter gospodu župniku za opravljen obred. Vsem še enkrat iskrena hvala.

Vsi njeni.

V SPOMIN

Te dni mineva leto dni, odkar smo izgubili našo drago ženo, mamo in staro mamo

MATILDO MEŽNAR

roj. Sušnik.

Ob tej priliki se še posebno zahvaljujemo vsem, ki se spominjate nanjo, obiskujete njen grob in prižigate svečke. Hvala za spomin na njo, ki živi v nas...

Vsi njeni.

ZAHVALA

Ob prerani in boleči izgubi našega dragega moža, očeta, sina in brata

PETRA ŽIBERTA

Domžale, Ljube Šercerja 4

se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, prijateljem, sodelavcem, sostanovalcem in vsem, ki so ga pospremili na njegovi zadnji poti, mu darovali cvetje, nam pa v najtežjih trenutkih nudili nesebično pomoč in tople besede sožalja. Posebej se zahvaljujemo za poslovilne besede govorniku tov. Jegliču, DO Helios Količevo, DO Toko Domžale in TOK Gozdarstvo Domžale ter župniku za lepo opravljen pogrebni obred.

Zalujoči:

žena Pavla, sinova Peter in Branko, mama, bratje in sestre.

ZAHVALA

Ob smrti dragega moža in očeta

FRANCA REBERŠKA

Lipovškovega ata iz Hribov pri Trojanah

se iskreno zahvaljujemo Domu upokojencev Domžale za skrbno nego in vsem, ki ste ga spremili na njegovi zadnji poti in mu darovali cvetje.

Posebna zahvala sosedom, zlasti Novak Ivanu in Gasilskemu društvu Trojane za pomoč v težkih trenutkih, pevcem iz Šentvida in predstavniku ZB Trojane, tov. Cukljati Valentinu za poslovilne besede ter župniku za opravljen obred.

Vsi njegovi.

Industrija platnenih izdelkov INDUPLATI r.o. Jarše p. Domžale razpisuje

KADROVSKE ŠTIPENDIJE ZA ŠOLSKO LETO 1985/86

TOZD Proizvodnja izdelkov iz sintetičnih vlačev „Jarše“ o.sub.o., Jarše

Poklic oziroma program	Stop. zaht. pokl.	Štev. štip.	Let. štip. v šol. letu 1985/86
pomočnik tekstil. mehanika – previjalec	II	5	2
tekstilni mehanik I – strojni tkalec II	III	2	2
tekstilni mehanik I – strojni pletilec II	III	1	2
tekstilni kemik – barvar tekstilij	III	3	2
tekstilni mehanik II – tkalec	IV	1	3
tekstilni mehanik II – tkalec lesar širokega profila – mizar	IV	4	2
tekstilni mehanik I – apreter tekstilij	IV	1	2
tekstilni kemik I – barvar tekstilij	III	1	2
lesar širokega profila – mizar	IV	1	3
tekstilni mehanik II – urej. tekstilnih strojev	IV	1	2
TOZD Konfekcija „Jarše“ o.sub.o., Radomlje			
tekstilni konfeksionar I – šivalec tekstilij	III	2	2
TOZD Restavracija in počitniški domovi „Jarše“ o. sub.o. Jarše			
kuhar	IV	1	2
natakar	IV	1	2

Kandidati za štipendije naj pošljejo prijave na naslov: Industrija platnenih izdelkov INDUPLATI r.o., Jarše p. Domžale, Kadrovska služba, Zg. Jarše 21, 61230 Domžale, najkasneje v 30 dneh po objavi razpisa. K prijavi za štipendijo na obrazcu SPN-1, DZS-8,40 je treba priložiti:

- kratak življenjepis z opisom socialnega stanja družine in poklica staršev
- potrdilo o vpisu v šolo
- overjen prepis oz. fotokopijo zadnjega polletnega spričevala
- potrdilo o dohodkih staršev v preteklem koledarskem letu: navedeni morajo biti vsi dohodki družine, ki štejejo za dohodek po predpisih o prispevkih in davkih občanov, vključno z otroškimi dodatki. Starši upokojenci priložijo odrezek pokojnine za december 1984.

Opozarjamo kandidate, da pomanjkljivo izpolnjenih vlog in vlog, brez zahtevanih dokumentacije, ne bomo obravnavali. Za kadrovske štipendije lahko zaprosi kandidat, katerega dohodek na družinskega člana prosilca ne presega 85 % povprečnega mesečnega osebnega dohodka na zaposlenega v SR Sloveniji, ugotovljenega za preteklo leto.

V primeru manjšega števila prosilcev bomo upoštevali tudi vloge kandidatov, ki presegajo dovoljeni cenzus, pa so zbrali poklic, ki je v občini Domžale deficitaren. Prednost pri podelitvi štipendij bodo imeli kandidati z boljšim učnim uspehom in slabšim socialnim stanjem, ob izenačenih ostalih pogojih pa otroci delavskih in kmečkih družin. Kandidate, ki se bodo prijavi v rednem razpisnem roku, bomo z rezultati izbora seznanili do 15. junija 1985. Če vseh razpisanih štipendij v rednem roku ne bomo podelili bomo do 15. avgusta 1985 sprejemali naknadne prijave za nepodeljene štipendije. Te kandidate bomo o izboru obvestili do 30. septembra 1985.

Od 10. aprila 1985 dalje:

MALICA V „PIPCI“

Pizzeria „Pipca“ sporoča, da bodo od 10. aprila dalje v pizzeriji poleg redne ponudbe (pizze vseh vrst, ocvrtega sira, špagetov in drugih dobrot) nudili tudi dnevne tople malice po običajnih cenah. V Pizzeriji bodo skušali zagotoviti pestro izbiro malic, saj se bodo ponavljale – kot zagotavljajo – šele na 10 dni.

Pridite, poskusite!

Topla malica je eden od pogojev za zdravo življenje.

Delavci pizzerije „PIPCA“

Domžalski kroki:

V AVTOBUSU...

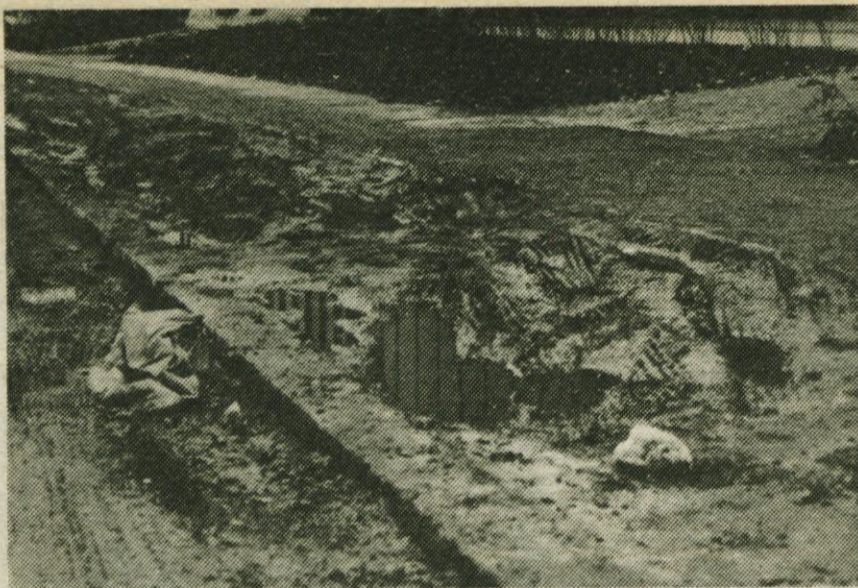
Dež. Dež. Dan za dnem. Kot da smo sredi jeseni in ne v pomladi. Sivina dneva se je vlegla tudi na obraze potnikov. Mrko strmijo skozi okna, ki jih pere dež. Mimo švigajo drevesa, travniki, preorane polja. Potniki jih ne vidijo, ker je vsak zatopljen v svoje misli, v svoje skrbi. Slišati je samo enakomerno udarjanje dežja, na streho avtobusa in na stekla. Naenkrat se zasliši smeh. Srebrn kot zvonček.

Na sprednjih sedežih sedita dve dekleti, stari od 14 do 15 let. Vsakih nekaj sekund se sliši „Hi, hi, hi,“ in kot odgovor „Ha, ha, ha, ha!“ Ti, veš, kaj mi je rekel?“ se je prebijal zvok besed po avtobusu. „Kaj?“ Pa sta dekleti menda čutili, da njun pogovor vlečemo na ušesa. Plavalaso dekle je zaupalo svojo skrivnost ušesu svoje prijateljice. Smeh ji je stresal ramena. In spet: Hi, hi, hi, on kot odgovor: ha, ha, ha.

„Goske neumne, kako regljajo“, je nekdo izza mene zamrmral. Ko sem se obrnila, se je naguban obraz starejšega možakarja raztegnil v smeh. Tudi meni je šlo na smeh. Pomislila sem: rada bi vzela v račun besede: goska neumna“, če imela njihova leta. Pravijo, da je smeh nalezljiv. In to drži.

Razživelimo smo se. Kot, da je skozi avtobus zavel svež veter. Pozabili smo na dež. Pozabili na slabo voljo. Pričeli smo se pogovarjati. Postali smo spet družabna bitja in ne vase zagrenjeni ljudje. In to le zato, ker je v avtobusu sedela – cvetoča pomlad!

Majda BAUER, Domžale

Tri pomladne razglednice

Tri pomladanske razglednice našega mesta, ki ga pridno rušimo, čistimo, pometamo...

ROKOVNJAČ ŽONTA

Obloški Tonček, spaka brez para, mešetar mešetarski, mi je oni dan razkladal, da se v naši deželi svakojake stvari gode. On je mešetar starega kova, spozna se na konje kobile samo, ali – prebrisanec kot je – se je vtihotapil tudi v takšen kraj, da mu istinito ne bo moglo slabo iti. Da je stvar prava, pove tudi prilika, ob kateri mi je to razkladal: Pleteničil mi je namreč ob kozarcu domačega, narod pa že od včasih prvi: In vino veritas, kar začni, da je vse to prava in gola istina, ako je ni Obloški malo po svoje prikrojil...

K stvari! Obloški Tonček je ugotovil, da mu posej ne gre tako od rok, kot stare čase, zato je prodal nekaj svoje „nabrane“ črede in kupil stanovanje v Domžalah, v tisti betonskem Babilonu, ki mu pravijo SPB. (Tonček pravi, da mora posebna rokovnjaška komisija vse te kratice razvozlati, ako želimo biti še naprej uspešni v Črnem grabnu). No, prodal je konje in kupal majhno štalco sredi tiste džungle, ali zdaj več ne ve, kam bi se obrnil.

Vselivši se v svoj hlevček je naletel na prvi problem, kot se učeno po tej deželi govori.

„Ako nimam s seboj načrta, kje sem doma, se vedno izgubim. To pa je za rokovnjača jako slabo znamenje.“

Zatem mi je jel tožiti, da v tej betonarni, kjer bi bilo še za konje neužitno okolje, ne sme kuriti ognja iz plinske jeklenke. Akoravno mu ni dosti do plina – vrag odnesti to novotarijo – ga istinito mnogo mnogo stane, da kuri z elektriko, drv pa nimajo, ker so drvarnice predaleč. „Ali to ni najhuje,“ se je jel kisati Tonček. „Memil sem, da bom tu pa tam izmaknil kako malenkost, pa se v SPB nočejo vseliti podjetja, ker je predrago in je tako 5000 m² prostega. Kakove posle naj na to vižo sklepam!“

Sredi zime se je Obloški počutil mnogo mnogo slabše nego v gmajni, ker so mu odklopili kurjavo. Neki individumi so menili še naprej živeti na družbene stroške in niso dali niti prebite pare, tista skupnost, ki pobira svoj prispevek – nekaj sličnega kot rokovnjači – pa hop! in tresli so se kot za stavo. Bajje – to ve Kosobrin – je dolga, pufa za celo staro milijardo. Kako bo ob tem pufo rokovnjač zraven prišel, da bi zase in za svoj žep kaj ujel!

Dobro stoječemu podjetju Beton iz Zagorja prav zaradi tega SPB grozi ukrep družbenega varstva, tako jih ta betonski silos dol žene. Tonček pa ni take sorte, da bi pokrival druge izgube, rajše gleda na svoj profit.

Povrhu se obeta – ako so novice točne – v SPB-eju nov, dostojni domžalski kino, ki istotako ne bo miru dajal Obloškemu, zato le-ta ves scagan po svetu začel hoditi in, razmišljevši vse skupaj, se bo verjetno preselil nazaj med nas, v gozd, na Kolovec. Nekaj mi je še razkladal, da je voda v kleti SPB-eja zalila električne števec, tako da je nasploh vse nekam črno na izgled. Svojih konjičkov pa tudi nočejo parkirati v kleti, ker bi morali posebej za to solde dejati. ITD. Itd.

Raje se poslovim, da pravočasno potolazim Obloškega. Rokovnjači smo že take baže, da imamo radi čiste račune, tu pa jih bo treba še dolgo glancati, da bodo vsaj na izgled lepi.

Pozdrav iz gozdne kočice!
Zonta

BLEIWEISOVE NOVICE

Ugotovili smo, da so nekateri občani našo zadnjo številko ocenili kot „Kmetijske in rokodelske novice“. Znano je, da je bil urednik novic Bleiweis. Naš Bleiweis se piše – Brojan.

... ante portas ...

Volitve so pred vrati. Nekateri so si zato že kupili Trefaltovo kaseto, ki jo radi poslušajo. Najraje poslušajo Trefaltov nastop v cvetličarni. Njegovo repliko izgovarjajo po svoje: „Eno funkcijo mi dajte!“

LISTA UGLEDNEŽEV ...

Zvedeli smo tudi, da se je (so se) na najuglednejšo listo aspirantov uvrstilo doslej že 23 občanov. Na listi triindvajsetorice so tudi taki, ki samo po telefonu opozarjajo, da se jih ja ne bo pozabilo. Ne bodo pozabljeni! So že v „pušelju“.

VINKOTA PA NI ...

Na razpis, da tudi v naši občini iščemo inšpektorja za ugotavljanje izvora premoženja, žal doslej še nismo našli domžalskega Vinkota. Kandidati vidijo, da bi bilo dela preveč ...!!!!

ČOLN V KLETI

V kleti našega velepega objekta SPB-1 imajo čoln. Tega so občani v pomanjkanju posod za smeti dodobra napolnili z odpadki vseh vrst. Pa je ta čoln tam očitno namenoma. Ne vemo le, ali je tam zato, da bi se z njim rešil občan, ki bi ga povodenj presenetila v kleti ali pa je tam zato, da bo s tem čolnom domžalski TOZD Betona izplaval iz hudih izgub.

NI RES, AMPAK JE RES ...

Nekateri pravijo, da ni res, vendar smo na pristojnem mestu preverili in ugotovili, da je res. V SPB-1 je namreč v kletni etaži zalilo električno števce. Da, prav ste prebrali: ne gre za vodomer, gre za števec porabe električne energije.

S tem zalitjem, kakršnega električarji ne pomnijo, so na tem objektu dokazali, da je v SPB-1 – vse mogoče.

ZNAMENITA STREHA

V posebno veselje nam je, da imamo potem, ko so delno uredili streho Doma upokoencev v Domžalah, spet znamenito streho, ki jo lahko v časopisu obiramo. Mercatorjeva streha, ki jo grade že dve leti, je pokrita dvojno. Ni se čuditi: DVOJNO teče tudi v lokal.

NA GLAVO KAPLJA

Občan pripoveduje: „Zadnjič sem bil v trgovini Kovinarja v Domžalah in kupoval zatič za ključavnico. Tedaj mi izpod stropa nekaj kapne na glavo. Prodajalec me hudomušno pogleda in reče: „Zatič boste plačali, na glavo pa vam kaplja zastonj!“

MORSKI LOKAL

V našem mestu imamo spet nov lokal, ki ga krepko priporočamo upokoencem. Ob sedanjih povišicah, si bodo lahko v novem lokalu „Pod palmo“ kupili v morskem ambientu kavico s smetano – in jo popili – pod palmo ...

ZANIČ SLAMICE ...

Zadnjič smo objavili nekaj slamice – bile so, kot se reče, brez veze. Za slamice radi rečemo, da morajo biti v časopisu kot je potreben poprček v juho.

Zadnje slamice so bile kot smo izvedeli – za več naših občanov – odvajalo ...

MISTERIOZNE KLOBASE

V Domžalah govorijo, da so v enem od objektov, ki jih je bilo treba rušiti za potrebe SPB-1 našli neugotovljeno število prekajenih (bingljajočih) klobase.

Najditelje se prosi, da – ako je to še mogoče – nas povabijo na fotografiranje najdenih in – degustacijo.

100 PROCENTOV VEČ – NE POMAGA

Zvedeli smo, da je kulturna skupnost povečala svoj „budžet“ za 100 odstotkov. Sto odstotkov več denarja pa ni dovolj niti za to, da bi rešili en sam samcat problem ...

BELGIJCI NA OBISKU

V občini smo imeli na obisku belgijsko delegacijo, ki so jo naši predstavniki peljali v najboljši in najbogatejši kulturni objekt, kar jih premoremo. V Repanskovo galerijo na Rudniku.

Pri tem sta bili za naše predstavnike le dve majhni težavici: ena je v tem, da leži galerija v KAMNIŠKI OBČINI, druga pa v tem, da je bilo to dejstvo do konca obiska le z največjim naporom možno obiskovalcem prikriti.

IZPOSOJENA IKEBANA

Zvedeli smo, da so si delegati za svečano skupščino Sklada za dopolnilno izobraževanje delavcev pri zasebnih delodajalcih za to sejo potrebno ikebano enostavno izposodili. Strošek je pač strošek in za ikebano, ki so jo po uporabi vrnili, denar zanjo ni šel.

Zanima nas, koliko „ikeban“ so popili pri „Ribiču“. Po skupščini seveda ...

Pripravljamo veliko zabavno prireditev ob občinskem prazniku:

Veliki »show« po domžalsko

S prireditvijo „V DOMŽALAH SE DOBIMO“, ki bo v okviru praznovanja občinskega praznika 25.5. tega leta v hali Komunalnega centra bomo dobili zabavno glasbeno revijo, prvo te vrste pri nas. Prireditev organizira Občinski svet ZSS, odgovorni vodja programa in moderator pa je Ivo Kranjc. V zvezi z organizacijo te prireditve je bilo že nekaj sestankov, razpisan je bil natečaj za udeležbo in dogovorjeni osnovni kriteriji same prireditve. Program je sestavljen z različnih področij ljudskih običajev, predstavljeno bo delo folklornih skupin, Glasbene šole, nastopile bodo posamezne skupine vokalne in instrumentalne glasbe, predstavile se bodo dramske skupine in posamezniki. V zadnjem delu ne bo manjkalo niti vprašanj, na katera bodo odgovorili občani iz navzočega občinstva; uspešni odgovori bodo nagrajeni. Tako bo imelo občinstvo pomembno vlogo v poteku prireditve. Po sami prireditvi bodo izvajalcem podeljena lepa priznanja, nato pa bo organizirano družabno podaljšanje prireditve v vseh prostorih restavracije Slamnik.

Ker je bilo mnenje odbora za pripravo, da naj bo povabljen vsakdo, ki se čuti sposobnega sodelovati in pokazati, kaj zna, vnovič pozivamo, da se zainteresirani čimprej odzovejo temu povabilu. Ker bo teh prijav več, bo potrebno organizirati tudi več takih večerov. Preko občinskih meja je namreč znano, da se v domžalski občini nahaja veliko število posameznikov in skupin, ki se udeležujejo v narodnozabavni glasbi in javnem življenju, ki jih je vredno tudi javno predstaviti. Mnogi med njimi so nastopali že skoraj po vsem svetu. Glede ocenjevanja strokovne žirije pa velja reči, da nastopajočih ne bodo ocenjevali za mesta na lestvici, temveč bodo za nastope prejeli opisne ocene. Izvajalcem bo tako vendarle predočena ocena njihove izvedbe, lepota besedila, ocena samega nastopa pred publiko, ocena doslednosti pri ohranjanju narodne noše ali uniforme.

O vsem ostalem bo potrebno spregovoriti še v pripravah na prireditev. Obvestili vas bomo še ...